



UOHSX00C1XIS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S89/2015/VZ-11222/2019/531/MKi

Brno: 18. dubna 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 11. 2. 2015, na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Městská část Praha 8, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 29. 1. 2019 Ing. Mgr. Bc. Václavem Holým, advokátem, ev. č. ČAK 15177, IČO 88190862, se sídlem Petrská 1168/29, 110 00 Praha 1,
- navrhovatel – DEREZA, společnost s ručením omezeným, IČO 48036315, se sídlem Libocká 685/43d, 162 00 Praha 6, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 JUDr. Robertem Jehnem, advokátem, ev. č. ČAK 01898, IČO 66219094, Jehne, Vodák a partneři, advokátní kancelář, se sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1,

ve věci veřejné zakázky „Snížení energetické náročnosti na objektu KD Ládví, Praha 8“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2014, pod ev. č. 491647, ve znění opravy uveřejněné dne 20. 10. 2014, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 12. 1. 2015,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Městská část Praha 8, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň – nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb.,

o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **když** svým rozhodnutím ze dne 8. 1. 2015 **zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku** „Snížení energetické náročnosti na objektu KD Ládví, Praha 8“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2014, pod ev. č. 491647, ve znění opravy uveřejněné dne 20. 10. 2014, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 12. 1. 2015, **aniž byly kumulativně splněny podmínky podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) citovaného zákona**, jelikož zadavatelem uváděné důvody v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 1. 2015 nelze v daném případě považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které by nebylo lze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – Městská část Praha 8, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší rozhodnutí** jmenovaného zadavatele **ze dne 8. 1. 2015 o zrušení zadávacího řízení** na veřejnou zakázku „Snížení energetické náročnosti na objektu KD Ládví, Praha 8“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2014, pod ev. č. 491647, ve znění opravy uveřejněné dne 20. 10. 2014, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 12. 1. 2015.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, **se zadavateli** – Městská část Praha 8, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň – **ukládá:**

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Městská část Praha 8, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 29. 1. 2019 Ing. Mgr. Bc. Václavem Holým, advokátem, ev. č. ČAK 15177, IČO 88190862, se sídlem Petrská 1168/29, 110 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“) – odeslal podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, do Věstníku veřejných zakázek dne 24. 9. 2014 a uveřejnil dne 25. 9. 2014, pod ev. č. 491647,

¹ Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Snížení energetické náročnosti na objektu KD Ládví, Praha 8“ (dále jen „veřejná zakázka“).

2. V bodu II.1.5) oznámení o zakázce zadavatel vymezil předmět plnění veřejné zakázky jako „(...) energeticky úsporný projekt z Operačního programu Životního prostředí v rámci osy 3.2.1., spočívající v rekonstrukci obvodového pláště budovy, zateplení obvodového pláště, střechy a suterénu.“.
3. Zadavatel stanovil v bodu II.2.1) oznámení o zakázce předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 49 000 000,- Kč bez DPH.
4. Zadavatel v bodu IV.1.1) oznámení o zakázce dále určil, že veřejná zakázka bude zadávána v otevřeném řízení, přičemž v bodu IV.3.4) oznámení o zakázce určil lhůtu pro podání nabídek, a to do 21. 10. 2014 do 8:30 hod. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem následně změněna na 27. 10. 2014 do 8:30 hod.
5. Jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zadavatel v bodu IV.2.1) oznámení o zakázce uvedl nejnižší nabídkovou cenu.
6. Z „Protokolu o otevírání obálek s nabídkami“ ze dne 27. 10. 2014 (dále jen „protokol o otevírání obálek“) vyplývá, že zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel celkem tři nabídky na plnění předmětné veřejné zakázky, přičemž všechny podané nabídky vyhověly požadavkům zadavatele podle § 71 odst. 9 zákona. Do další fáze šetřeného zadávacího řízení tudíž postoupily všechny tři nabídky.
7. Jak vyplývá ze „Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“ ze dne 30. 10. 2014, nabídka jednoho uchazeče byla po posouzení nabídek vyřazena. Hodnotící komise tedy hodnotila dvě nabídky, včetně nabídky podané uchazečem – DEREZA, společnost s ručením omezeným, IČO 48036315, se sídlem Libocká 685/43d, 162 00 Praha 6, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 JUDr. Robertem Jehnem, advokátem, ev. č. ČAK 01898, IČO 66219094, Jehne, Vodák a partneři, advokátní kancelář, se sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“). Jako nejvhodnější nabídka byla dle základního hodnotícího kritéria, kterým byla nejnižší nabídková cena, hodnotící komisí vyhodnocena nabídka navrhovatele.
8. Z usnesení Rady Městské části Praha 8 (tzn. zadavatele, pozn. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) (dále jen „Rada“) č. Usn RMC 0976/2014 ze dne 5. 11. 2014 vyplývá, že Rada rozhodla o výběru nejvhodnější nabídky, a to nabídky navrhovatele.
9. Usnesením Rady č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014 schválila Rada uzavření smlouvy s navrhovatelem na předmět plnění veřejné zakázky, a to po uplynutí lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.
10. Usnesením Rady č. Usn RMC 1066/2014 ze dne 18. 12. 2014 bylo zrušeno usnesení Rady č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014, kterým bylo schváleno uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s navrhovatelem.
11. Přípisem č. j. MCP8 172617/2014 ze dne 19. 12. 2014 zadavatel sdělil navrhovateli, že k podpisu smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky nedojde.

12. Usnesením Rady č. Usn RMC 0015/2015 ze dne 8. 1. 2015 rozhodla Rada o zrušení veřejné zakázky. Oznámení o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 12. 1. 2015.
13. Přípisem č. j. MCP8 004140/2015 ze dne 12. 1. 2015 oznámil zadavatel uchazečům o veřejnou zakázku zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž zrušení zadávacího řízení odůvodnil výskytem důvodů hodných zvláštního zřetele v průběhu zadávacího řízení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel své rozhodnutí konkretizuje tak, že očekávaná výše dotace by z velké části nepokryla financování veřejné zakázky, přičemž dalším důvodem pro zrušení zadávacího řízení byla časová prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a lhůtou pro otevírání obálek s nabídkami (v podrobnostech viz dále).
14. Oznámení o zrušení zadávacího řízení bylo navrhovateli doručeno dne 13. 1. 2015.
15. Proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení podal navrhovatel dne 22. 1. 2015 námítky, které zadavatel obdržel dne 23. 1. 2015.

Obsah námitek

16. Navrhovatel v úvodu námitek rekapituluje dosavadní průběh zadávacího řízení a v dalším se vyjadřuje k jednotlivým důvodům zrušení zadávacího řízení na šetřenou veřejnou zakázku.
17. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel zrušil zadávací řízení v rozporu se zákonem, a podotýká, že není zřejmé, jaká konkrétní okolnost týkající se financování veřejné zakázky nastala od doby zahájení zadávacího řízení, neboť zadavatel tuto okolnost v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nijak blíže nespecifikoval. Navrhovatel uvádí, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem stanovena ve výši 49 000 000 Kč bez DPH, přičemž jako nejvýhodnější byla vybrána nabídka navrhovatele s nabídkovou cenou ve výši 46 992 427,78 Kč² bez DPH, tedy zadavatel dosáhl úspory více než 2 000 000 Kč.
18. Podle slov navrhovatele zadavatel „(...) v zadávací dokumentaci uvedl, že projekt bude spolufinancován ze zdrojů Evropské unie, a to z Operačního programu Životní prostředí, v rámci prioritní osy 3 – udržitelné využívání zdrojů energie, oblast podpory 3.2 – realizace úspor energie a využití odpadního tepla u nepodnikatelské sféry, podoblast 3.2.1 – realizace úspor energie. Z internetových stránek Státního fondu životního prostředí stěžovatel (tj. navrhovatel, pozn. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) zjistil, že projekt zadavatele byl schválen. Zadavatel pak ani v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvádí nic o tom, že by mu dotace nebyla přiznána.“.
19. Navrhovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 1. 2010 a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) č. j. ÚOHS-S41/2011/VZ-8783/2011/530/SWa ze dne 25. 8. 2011, v nichž byla shodně řešena otázka možnosti zrušení zadávacího řízení z finančních důvodů zadavatelem. Navrhovatel zdůrazňuje, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvádí konkrétní objektivní okolnost, která způsobila nemožnost financovat předmět plnění veřejné zakázky.

² Navrhovatel se zřejmě dopustil zjevné písařské chyby, neboť ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplývá, že jeho nabídková cena činila 46 992 427,53 Kč bez DPH.

20. Navrhovatel se rovněž vyjadřuje k dalšímu důvodu zrušení předmětného zadávacího řízení, a to k důvodu spočívajícímu v časové prodlevě mezi skončením lhůty pro podání nabídek a dobou určenou pro otevírání obálek s nabídkami. K tomuto navrhovatel uvádí, že zadavatel nespécifikoval, zda tento časový úsek (prodlevu) považuje za dlouhý nebo krátký, a je přesvědčen o tom, že ani v tomto případě není dán důvod zvláštního zřetele hodný, který by odůvodňoval zrušení zadávacího řízení.
21. Navrhovatel v závěru námitek, s ohledem na výše popsané skutečnosti, požaduje, aby zadavatel zrušil usnesení Rady č. Usn RMC 00013/2015³ ze dne 8. 1. 2015 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

Rozhodnutí zadavatele o námitkách

22. O námitkách navrhovatele rozhodl zadavatel svým rozhodnutím ze dne 2. 2. 2015⁴ (dále jen „rozhodnutí o námitkách“) tak, že jim nevyhověl, a to z dále popsaných důvodů.
23. Zadavatel uvádí, že až po dni 5. 11. 2014, tedy až po vydání usnesení Rady č. Usn RMC 0976/2014, kterým došlo k výběru nevhodnější nabídky na veřejnou zakázku, byl seznámen s rozhodnutími Úřadu č. j. ÚOHS-S51/2014/VZ-9093/2014/513/JWe ze dne 29. 4. 2014 a č. j. ÚOHS-S698/2013/VZ-5909/2014/513/JVo ze dne 18. 3. 2014. V citovaných rozhodnutích Úřad dovedil, jaký časový úsek mezi koncem lhůty pro podání nabídek a začátkem otevírání obálek s nabídkami je možné považovat za ještě akceptovatelný. Vzhledem ke skutečnosti, že k otevírání obálek s nabídkami na šetřenou veřejnou zakázku došlo až pět a půl hodiny od okamžiku uplynutí lhůty pro podání nabídek, zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, neboť by se, dle svých slov, v případě nezrušení dostal do rozporu s rozhodovací praxí Úřadu i zákonem. Podle zadavatele by se konkrétně jednalo o porušení § 71 odst. 4, věty druhé, zákona a současně i zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, z něhož zadavateli vyplývá povinnost postupovat s péčí řádného hospodáře.
24. Vzhledem k tomu, že zadavatel nepovažoval časovou prodlevu mezi uplynutím lhůty pro podání nabídek a uskutečněním otevírání obálek s nabídkami za souladnou s § 71 odst. 4, věty druhé, zákona, rozhodl se zadávací řízení na veřejnou zakázku podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušit.
25. S ohledem na skutečnost, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 11. 2. 2015 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu.

II. OBSAH NÁVRHU

26. Navrhovatel podaným návrhem brojí proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.

³ Navrhovatel se v námitkách ze dne 22. 1. 2015, jakož i v návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 11. 2. 2015, zřejmě dopustil zjevné písařské chyby, když uvedl „č. Usn RMC 00013/2015“. Rada rozhodla o zrušení zadávacího řízení usnesením č. Usn RMC 0015/2015 ze dne 8. 1. 2015 a nikoliv usnesením č. Usn RMC 00013/2015. Z webových stránek zadavatele <https://www.praha8.cz/appo/usn/676> vyplývá, že usnesení Rady č. Usn RMC 00013/2015 ze dne 7. 1. 2015 se týkalo návrhu doplnění složení komisí Rady.

⁴ Zadavatel se v předmětném rozhodnutí o námitkách zřejmě dopustil zjevné písařské chyby, když uvedl „2. února 2014“. Vzhledem k tomu, že zadávací řízení bylo zahájeno až dne 24. 9. 2014, má Úřad za to, že zadavatel rozhodnutí o námitkách zamýšlel datovat ke dni 2. února 2015.

27. Navrhovatel se v návrhu primárně věnuje prvnímu důvodu, který vedl ke zrušení zadávacího řízení, a sice tvrzení zadavatele, že očekávaná výše dotace by z velké části nepokryla financování veřejné zakázky (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že argumenty vyjádřené v této části návrhu jsou obsahově zcela identické s argumenty uvedenými v námitkách navrhovatele (viz body 17. až 19. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Nad rámec tvrzení předestřených v námitkách navrhovatel ve vztahu ke zrušení zadávacího řízení z „finančních důvodů“ v návrhu pouze dodává, že zadavatel nerozhodl o zrušení šetřeného zadávacího řízení bez zbytečného odkladu.
28. V další části návrhu se navrhovatel vyjadřuje k druhému důvodu zrušení zadávacího řízení, a to k časovému rozmezí mezi skončením lhůty pro podání nabídek a okamžikem otevírání obálek s nabídkami. K tvrzení zadavatele, že z předmětného důvodu zrušil zadávací řízení poté, co byl obeznámen se dvěma rozhodnutími Úřadu citovanými v bodě 23. odůvodnění tohoto rozhodnutí, navrhovatel podotýká, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neučinil zadavatel bezodkladně, neboť mezi okamžikem, kdy se zadavatel o daných rozhodnutích údajně dozvěděl (tj. po dni 5. 11. 2014) a dnem, kdy zadavatel zadávací řízení zrušil (tj. dne 8. 1. 2015), je časová prodleva více než 2 měsíce. Navrhovatel je přesvědčen, že shora uvedený důvod zrušení zadávacího řízení byl pouze záminkou pro zrušení zadávacího řízení, neboť skutečným důvodem zrušení zadávacího řízení bylo rozhodnutí nového politického vedení projekt, v rámci něhož měla být veřejná zakázka realizována, neuskutečnit. Navrhovatel podotýká, že rozebíraný důvod zrušení zadávacího řízení byl v rozhodnutí o zrušení uveden velmi stručně vedle hlavního důvodu, kterým byly finanční nedostatky na straně zadavatele. Teprve poté, co navrhovatel odkázal na rozhodovací praxi Úřadu ve věci zrušení zadávacího řízení z finančních důvodů, zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že hlavním důvodem zrušení byla nepřiměřeně dlouhá doba do otevírání obálek s nabídkami. Na podporu svého tvrzení navrhovatel odkazuje na jiné zadávací řízení, konkrétně zadávací řízení na veřejnou zakázku „Rekonstrukce areálu památníku protifašistického odboje (Národní kulturní památka Kobyliská střelnice)“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 10. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 10. 2014, pod ev. č. 491999, zadávané zadavatelem, v němž konec lhůty pro podání nabídek a doba pro otevírání obálek s nabídkami byly stanoveny totožně jako v předmětném zadávacím řízení (tzn. konec lhůty pro podání nabídek v 8:30 hodin a otevírání obálek s nabídkami ve 14:00 hodin), přičemž zadávací řízení nadále probíhá a zrušeno nebylo.
29. Navrhovatel vyjadřuje přesvědčení, že shora popsané časové rozmezí mezi lhůtou pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami je přiměřené, nadto nijak nevybočuje z praxe zavedené zadavatelem.
30. Na základě všech výše uvedených argumentů proto navrhovatel Úřadu navrhuje, aby zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

31. Podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 11. 2. 2015, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavateli byl stejnopis návrhu doručen dne 12. 2. 2015.

32. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
33. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům pod č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-4353/2015/531/JDo ze dne 13. 2. 2015.
34. Jelikož návrh neobsahoval všechny náležitosti ve smyslu § 114 odst. 3 zákona, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-4459/2015/531/JDo ze dne 26. 2. 2015 určil navrhovateli lhůtu pěti dnů od doručení tohoto usnesení k provedení úkonu – doplnění návrhu o doklad o opětovném složení jistoty, z něhož bude prokazatelně vyplývat opětovné složení jistoty podle § 67 odst. 4 zákona. Úřad současně shora citovaným usnesením správní řízení přerušil do doby doplnění návrhu navrhovatelem. Navrhovatel návrh v Úřadem určené lhůtě doplnil.
35. Úřad dále účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-6186/2015/531/JDo ze dne 6. 3. 2015 určil lhůtu, v níž mohli navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko. Citovaným usnesením Úřad zadavateli dále určil lhůtu k provedení úkonu, a to informování Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.
36. Usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-7343/2015/531/JDo ze dne 19. 3. 2015 Úřad na žádost zadavatele ze dne 18. 3. 2015 prodloužil účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
37. Usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-7505/2015/531/JDo ze dne 30. 3. 2015 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 24. 2. 2015

38. Zadavatel se k návrhu vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 24. 2. 2015, které Úřad obdržel téhož dne, přičemž konstatuje následující.
39. Zadavatel se v úvodu svého stanoviska vyjadřuje ke způsobu financování zadávacího řízení, a uvádí, že pro uvedený projekt zateplovacích prací na objektu KD Ládví požádal o dotaci ze zdrojů Evropské unie, kterou měl příslibenou a potvrzenou. Podle rozhodnutí Státního fondu životního prostředí ČR č. 14170293-SFŽP ze dne 11. 4. 2014 očekávaná výše dotace na veřejnou zakázku byla 16 029 778,- Kč. Zadavatel však po provedení zadávacího řízení zjistil, že skutečná výše dotace by činila 14 453 799,- Kč, tedy o cca 10 % méně, než očekával. Důvod zrušení zadávacího řízení byl proto neočekávaný, neboť zadavatel nepředpokládal, že objem příslibených finančních prostředků ze zdrojů Evropské unie bude snížen. Tento důvod byl způsobilý vystavit zadavatele nepříznivé situaci spočívající v nemožnosti plnit veřejnou zakázku po finanční stránce.
40. Zadavatel poukazuje na fakt, že dotaci v původně očekávané výši by neobdržel, tudíž se jedná podle něj o okolnost, kterou nemohl ovlivnit či předvídat. Z jiných zdrojů zadavatel finanční prostředky nezískal, proto byl nucen zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušit.
41. Zadavatel uvádí, že dalším podstatným důvodem pro zrušení šetřeného zadávacího řízení je i skutečnost, že zadavatel není oprávněn předmět veřejné zakázky vůbec zadávat, neboť

podle zřizovací listiny Servisního střediska pro správu svěřeného majetku Městské části Praha 8, kterou zadavatel učinil přílohou svého vyjádření k návrhu, je k zadávání veřejné zakázky oprávněno výhradně Servisní středisko pro správu svěřeného majetku Městské části Praha 8, příspěvková organizace, IČO 00639524, se sídlem U Synagogy 236/2, 182 00 Praha 8 (dále jen „Servisní středisko pro správu svěřeného majetku Městské části Praha 8“).

42. Závěrem svého stanoviska zadavatel sděluje, že nedodržení minimální doby mezi skončením lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami, s ohledem na předchozí rozhodovací praxi Úřadu, může být důvodem pro zrušení zadávacího řízení, nicméně hlavním důvodem pro zrušení zadávacího řízení bylo snížení očekávané výše dotace.

Vyjádření navrhovatele ze dne 18. 3. 2015

43. Navrhovatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-6186/2015/531/JDo ze dne 6. 3. 2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 18. 3. 2015, které Úřad obdržel téhož dne.
44. Navrhovatel v něm informuje, že dne 9. 3. 2015 zadavatel dokončil jiné zadávací řízení, na které odkazuje ve svém návrhu (viz bod 28. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž byly konec lhůty pro podání nabídek a čas otevírání obálek s nabídkami stanoveny totožně jako v šetřeném zadávacím řízení, přesto uvedené zadávací řízení zadavatel nezrušil.

Vyjádření navrhovatele ze dne 25. 3. 2015

45. Navrhovatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-7343/2015/531/JDo ze dne 19. 3. 2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 25. 3. 2015, které Úřad obdržel dne 26. 3. 2015. Navrhovatel setrvává na svých předchozích závěrech, přičemž doplňuje následující skutečnosti.
46. Navrhovatel uvádí, že je irelevantní, kdy se zadavatel seznámil s rozhodnutími Úřadu konkretizovanými v bodu 23. odůvodnění tohoto rozhodnutí, neboť rozhodující skutečností je doba, kdy tato rozhodnutí byla Úřadem vydána (tj. dne 4. 4. 2014 a dne 15. 5. 2014).
47. Navrhovatel je toho názoru, že zrušení zadávacího řízení bylo politickým rozhodnutím, přičemž se stal obětí politického boje. Na podporu svého tvrzení předkládá jako důkaz email předsedkyně klubu zastupitelů TOP 09 Praha 8 Mgr. Hainzové ze dne 28. 1. 2015 adresovaný starostovi Městské části Praha 8, tj. zadavateli, Romanu Petrusovi.

Vyjádření navrhovatele ze dne 7. 4. 2015

48. Navrhovatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-7505/2015/531/JDo ze dne 30. 3. 2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 7. 4. 2015, které Úřad obdržel téhož dne.
49. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že v průběhu zadávacího řízení došlo ke snížení očekávané dotace na veřejnou zakázku. Podle navrhovatele byla výše dotace korigována s ohledem na konečnou cenu předmětu plnění, což však vyplývalo již z rozhodnutí Státního fondu životního prostředí ČR č. 14170293-SFŽP ze dne 11. 4. 2014. Vzhledem k tomu, že nabídková cena navrhovatele byla nižší než předpokládaná hodnota veřejné zakázky, došlo poměrně i ke snížení dotace.
50. Navrhovatel se dále ohrazuje proti tvrzení zadavatele, že nebyl oprávněn zadávat šetřenou veřejnou zakázku, neboť předmětná nemovitost, na které měly probíhat práce tvořící obsah veřejné zakázky, je ve správě Servisního střediska pro správu svěřeného majetku Městské

části Praha 8, jehož zřizovatelem je zadavatel. K uvedenému navrhovatel sděluje, že tímto tvrzením se zadavatel stává nepředvídatelným a nesolidním smluvním partnerem, který zpochybňuje vlastní právní jednání. Navíc uvedený argument zadavatel vznáší až ve správním řízení.

51. V závěru svého stanoviska se navrhovatel vyjadřuje k tvrzení zadavatele, že za určitých okolností prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a samotným otevřením obálek s nabídkami může být důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel je přesvědčen, že uvedené tvrzení je účelové a zadavatel jej využil ke zrušení předmětného zadávacího řízení, avšak jiná zadávací řízení se stejným časovým rozmezím mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami byla ze strany zadavatele řádně dokončena.
52. Zadavatel se ve lhůtách určených shora citovanými usneseními Úřadu (viz body 35. až 37. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ani později, nevyjádřil.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 23. 4. 2015

53. Úřad výrokem rozhodnutí č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-10115/2015/531/JDo ze dne 23. 4. 2015 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odstavce 1 zákona.
54. Proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel rozklad ze dne 5. 5. 2015, který byl Úřadu doručen dne 6. 5. 2015.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 8. 2015

55. Po projednání rozkladu předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R125/2015/VZ-20696/2015/321/MMI ze dne 3. 8. 2015, které nabylo právní moci dne 4. 8. 2015, prvostupňové rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad navrhovatele zamítl.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2017

56. Navrhovatel podal proti rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R125/2015/VZ-20696/2015/321/MMI ze dne 3. 8. 2015 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, jíž se domáhal zrušení citovaného rozhodnutí předsedy Úřadu. Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 29 Af 97/2015-71 ze dne 17. 10. 2017 rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R125/2015/VZ-20696/2015/321/MMI ze dne 3. 8. 2015 zrušil a věc vrátil Úřadu zpět k dalšímu řízení.
57. Krajský soud ve svém rozsudku uvedl, že při posouzení věci vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009 - 109 ze dne 27. 1. 2010, přičemž poukázal na to, že pojem „ihned“ ve vztahu k otevírání obálek s nabídkami po skončení lhůty pro podání nabídek nebyl v zákoně jednoznačně definován, čili zadavatel si mohl ve zde projednávané věci časový úsek mezi skončením lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami v délce 5,5 hodiny vyložit jako souladný se zákonem. Krajský soud dále konstatoval, že předmětný časový úsek mezi skončením lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami stanovil zadavatel sám, tj. jednalo se o jeho rozhodnutí, kdy zadávací řízení proběhlo v souladu se zadávací dokumentací, jelikož čas ukončení podání nabídek i čas otevírání obálek s nabídkami byly dodrženy tak, jak bylo stanoveno v zadávací dokumentaci. Krajský soud přitom upozornil, že žádný z uchazečů nevznesl žádné

pochybnosti o možném manipulování s nabídkami. Teprve následně začal zadavatel, co se týče daného časového rozmezí, zmiňovat pochybení a začal je označovat za prodlevu. Existenci této prodlevy však dle Krajského soudu zapříčinil sám zadavatel, neboť tak stanovil čas pro ukončení podání nabídek i čas otevírání obálek v zadávací dokumentaci. Není tedy možné mít za to, že by tato prodleva vznikla z objektivních příčin, nýbrž ji způsobil samotný zadavatel. Krajský soud podotknul, že Úřad i předseda Úřadu ve svých rozhodnutích zcela opominuly, že prodleva vznikla v důsledku vymezení časového úseku v zadávací dokumentaci, tj. zavinil ji zadavatel již na počátku zadávacího řízení.

58. Krajský soud v dalším poznamenal, že správní orgány nepřihlédly ani k další významné skutečnosti, a sice k tomu, že v šetřeném případě nešlo jednoznačně o porušení postupu stanoveného zákonem, jelikož výklad pojmu „ihned“ nebyl jednoznačný. Úřad se sice v jeho rozhodnutích opíral o vlastní výklad předmětného pojmu, nicméně nelze konstatovat, že by se jednalo o výklad ustálený a soudem potvrzený. Za daných okolností mělo být dle Krajského soudu rozebráno, zda byl skutečně atakován samotný smysl dokončení zadávacího řízení, přičemž Úřad se měl věnovat též tomu, jakému objektivnímu riziku byl vystaven zadavatel, pakliže by zadávací řízení nezrušil. Dle Krajského soudu měl Úřad přihlídnout i k tomu, že zadávací řízení proběhlo zcela v souladu se zákonem, tj. nebyly zde žádné reálné pochybnosti o jeho průběhu.
59. Krajský soud dále konstatoval, že v rozhodnutích správních orgánů nebyla náležitě vypořádána otázka bezodkladnosti při zrušení zadávacího řízení. Krajský soud upozornil, že nebylo řádně zjištěno, kdy se zadavatel seznámil s rozhodnutími Úřadu citovanými v bodě 23. odůvodnění tohoto rozhodnutí, jež interpretují pojem „ihned“, přičemž moment tohoto seznámení byl pro zadavatele dle jeho tvrzení důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Bez jasného určení tohoto momentu nebylo možno dle Krajského soudu stanovit, zda ke zrušení posuzovaného zadávacího řízení došlo skutečně bezodkladně.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018

60. Proti shora citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně podal předseda Úřadu kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 10 As 356/2017-67 ze dne 31. 10. 2018 (dále jen „rozsudek NSS“) zamítl, neboť dospěl k závěru, že tato není důvodná.
61. Nejvyšší správní soud se primárně zabýval otázkou, zda určitá prodleva mezi termínem, do kdy lze podávat nabídky, a termínem pro otevírání obálek s nabídkami, s níž počítaly již zadávací podmínky, může představovat důvod hodný zvláštního zřetele, pro který lze zadávací řízení zrušit. K tomu Nejvyšší správní soud uvedl, že důvody, pro něž je možno zadávací řízení zrušit, musí být důvody objektivními, které stojí vně zadavatele, ohrožují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo, a představovaly by stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení zrušeno, v souvislosti s čímž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 291/2015-26 ze dne 2. 6. 2016, v němž bylo mj. uvedeno, že *„(...) je nutno důvody, pro které bylo zrušeno zadávací řízení, posuzovat na základě konkrétních skutkových okolností dané věci, přičemž je zapotřebí postavit najisto, že vzniklé situaci, jejímž vyústěním je zrušení zadávacího řízení,*

nemohl zadavatel svým jednáním objektivně předejít. Za objektivní nelze považovat takový důvod, který měl zadavatel znát na počátku zadávacího řízení.“

62. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že důvodem hodným zvláštního zřetele pak podle důvodové zprávy k posuzovanému ustanovení, tj. ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, může být i porušení postupu stanoveného zákonem, které zadavatel sám zjistil, aniž by byly podány námitky či zahájeno správní řízení před Úřadem. Musí však jít o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě podle § 111 odst. 6 zákona, jímž by takové porušení zákona napravil, a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by mu bylo Úřadem uloženo nápravné opatření nebo pokuta za správní delikt. Citované ustanovení zákona nepožaduje jako podmínku, že zadavatel toto pochybení nemohl předvídat, popř. že nezpůsobil okolnosti vedoucí ke zrušení zadávacího řízení [na rozdíl od § 84 odst. 2 písm. d) zákona]. V rozhodovací praxi se nicméně dle Nejvyššího správního soudu zpravidla vyžaduje, aby i tyto důvody nastaly objektivně, tj. bez přímého zavinění zadavatele. Z právě řečeného tudíž plyne, že situace, kdy zadavatel poruší právní předpisy a zároveň důvod porušení bude objektivního charakteru, mohou nastat toliko výjimečně.
63. Nejvyšší správní soud v dalším konstatoval, že není sporu o tom, že zadavatel sám stanovil termín, do něž má být ukončeno podávání nabídek, stejně tak termín pro otevírání obálek s nabídkami. Fakt, že zadavatel původně posoudil prodlevu pět a půl hodiny mezi těmito termíny jako odpovídající pojmu „ihned“, přičemž až posléze v průběhu zadávacího řízení se dozvěděl o výkladu tohoto pojmu, který však Úřad učinil ve svých dvou rozhodnutích několik měsíců před zahájením zadávacího řízení, podle Nejvyššího správního soudu nemůže být objektivním důvodem pro zrušení šetřeného zadávacího řízení, jelikož objektivní, a nadto výjimečný (zvláštního zřetele hodný) důvod nevzniká bez dalšího jen proto, že se zadavatel snaží vyhnout případné sankci za své vlastní pochybení, resp. za svou nedostatečnou opatrnost při formulaci zadávací dokumentace.
64. Pakliže tak zadavatel zrušil zadávací řízení z jím uváděného důvodu, neučinil tak dle Nejvyššího správního soudu v nijak bezvýhodné situaci, kdy chtěl pouze předejít možné nepříjemnosti, tzn. eventuálnímu postihu ze strany Úřadu. Nejvyšší správní soud poznamenal, že v daném případě převažuje zájem na dokončení zadávacího řízení, jelikož jakékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno vždy restriktivně. Zadavatel proto neměl zrušit zadávací řízení, neboť zde není dán důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Nejvyšší správní soud dodal, že vzhledem k tomu, že zde není dán důvod hodný zvláštního zřetele, není již nutné zabývat se otázkou bezodkladnosti postupu zadavatele při zrušení zadávacího řízení.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 25. 1. 2019

65. Po novém projednání rozkladu předseda Úřadu vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-R125/2015/VZ-02442/2019/321/ZSř ze dne 25. 1. 2019, které nabylo právní moci dne 28. 1. 2019 (dále jen „druhostupňové rozhodnutí“), jímž zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému projednání.
66. Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí uvedl, že, jak je zřejmé z výše uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 97/2015-71 ze dne 17. 10. 2017 (dále jen „rozsudek KS“), samotná skutečnost, že se zadavatel seznámil s výkladem pojmu „ihned“ v rozhodovací praxi Úřadu, ke zrušení zadávacího řízení nepostačuje, tj. že vědomost

zadavatele o výkladu pojmu „ihned“ není objektivní a výjimečnou skutečností, jež by bez dalšího odpovídala důvodu zvláštního zřetele hodného ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona pro zrušení zadávacího řízení.

67. Předseda Úřadu dále, s odkazem na rozsudek KS, konstatoval, že se Úřad v prvostupňovém rozhodnutí nijak nezabýval tím, zda časová prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami měla skutečně vliv na transparentnost zadávacího řízení, kdy je nutné přihlédnout i k tomu, že nebyly podány námitky týkající se transparentnosti zadávacího řízení a že otevírání obálek s nabídkami proběhlo v souladu se zadávací dokumentací. Dle předsedy Úřadu ke zrušení zadávacího řízení zásadně nepostačuje potenciální nezákonnost vyvolaná touto časovou prodlevou, nýbrž je zapotřebí jednoznačně určit, zda časová prodleva představuje objektivní vadu zadávacího řízení spočívající v nezákonném postupu zadavatele. Úřad se měl tudíž zabývat především tím, zda předmětná časová prodleva měla za následek porušení zákona takové intenzity, jež by mohla mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky, a zda by tak zadavatel uzavřením smlouvy na posuzovanou veřejnou zakázku skutečně naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Vzhledem k právě řečenému předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí Úřadu uložil, aby se při novém projednání věci vypořádal s tím, jaké objektivní riziko časová prodleva pro zadavatele znamenala, a zda časová prodleva představuje dostatečný důvod pro zrušení zadávacího řízení ze strany Úřadu ve správním řízení, ať již zahájeném z moci úřední či na návrh některého z dodavatelů.
68. Na základě druhostupňového rozhodnutí je Úřad v rámci nového projednání věci povinen řádně zdůvodnit, jaké objektivní riziko by zadavateli hrozilo, pakliže by ke zrušení zadávacího řízení z důvodu časové prodlevy nepřistoupil. Následně Úřad zváží, zda objektivní riziko hrozící zadavateli převáží zájem na dokončení zadávacího řízení v souladu se smyslem zákona, kdy předseda Úřadu připomněl, že s ohledem na rozsudek NSS v daném případě převažuje zájem na dokončení zadávacího řízení, jelikož jakékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zabráněno libovůli zadavatele. Předseda Úřadu zavázal Úřad, aby se v novém projednání věci zabýval zejména tím, zda časová prodleva zakládá bezúčelnost a nezákonnost zadávacího řízení, přičemž je třeba brát do úvahy, že zahájením zadávacího řízení zadavatel deklaruje svůj zájem na zadání veřejné zakázky, tj. ke zrušení zadávacího řízení pak může dojít pouze ve zcela výjimečné a zákonem předvídané situaci.
69. Co se týče podmínky bezodkladnosti pro možné zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, k ní předseda Úřadu uvedl, že posouzení jejího naplnění bude připadat do úvahy v zásadě až tehdy, pokud by Úřad opětovně dospěl k závěru o existenci důvodu zvláštního zřetele hodného, k čemuž nicméně vzhledem ke skutkovému stavu nejsou splněny předpoklady.
70. V závěru druhostupňového rozhodnutí je uvedeno, že aniž by byl druhostupňovým rozhodnutím „*Úřad přímo zavázán k vyhovění nebo zamítnutí návrhu, akcentují, že k opětovnému zamítnutí návrhu může Úřad přistoupit až poté, kdy v návaznosti na takovou samostatnou úvahu zásadním způsobem doplní skutková zjištění, která by mohla vést k výrazně odlišnému stavu věci, než z jakého vycházel krajský soud a Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích. V této souvislosti poukazují zejména na bod 19 odůvodnění rozsudku NSS, v němž Nejvyšší správní soud vyjádřil stanovisko, že zadavatel neměl zadávací řízení*

zrušit a ve vztahu k naplnění podmínky bezodkladnosti odkazují na skutečnost, že krajský soud v bodě 51 odůvodnění rozsudku KS uvedl, že podmínka bezodkladnosti nebyla vypořádána.“

Nové projednání věci Úřadem

71. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-03611/2019/531/MKi ze dne 5. 2. 2019 účastníky řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení. Současně Úřad účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-03635/2019/531/MKi z téhož dne určil lhůtu, ve které mohli navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
72. Usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-04389/2019/531/MKi ze dne 12. 2. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – k podání písemného sdělení, jakým způsobem bylo zadavatelem s nabídkami na plnění šetřené veřejné zakázky bezprostředně po jejich podání naloženo, resp. kde byly předmětné nabídky od doby jejich podání do doby jejich otevírání uloženy, kdo, tj. které osoby měly k těmto nabídkám od doby jejich podání do doby jejich otevírání přístup, a zda byly tyto nabídky otevřeny před dobou stanovenou k jejich otevírání, tj. před 14:00 hod. dne 27. 10. 2014, popř. zda s nimi bylo jinak manipulováno.
73. Usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-05052/2019/531/MKi ze dne 19. 2. 2019 Úřad zadavateli na jeho žádost ze dne 18. 2. 2019 prodloužil lhůtu určenou usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-03635/2019/531/MKi ze dne 5. 2. 2019, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a to do 26. 2. 2019. Současně Úřad citovaným usnesením navrhovateli určil „novou“ lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a to do 26. 2. 2019.
74. Usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-05203/2019/531/MKi ze dne 21. 2. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonů – k zaslání kompletní dokumentace o veřejné zakázce, dále k podání písemného sdělení, zda jsou zaměstnanci podatelny zadavatele instruováni, že v době od doručení nabídek na plnění konkrétní veřejné zakázky, resp. od jejich převzetí do doby jejich předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení nesmějí tyto nabídky otevírat, dále k podání písemného sdělení, jakým způsobem probíhá u zadavatele po uplynutí lhůty pro podání nabídek předávání podaných nabídek z podatelny osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, a konečně k podání písemného sdělení, zda u zadavatele v minulosti nastala situace, že by zaměstnanec podatelny otevřel podanou nabídku v době od jejího doručení do doby jejího předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, resp. před koncem lhůty pro podání nabídek, a jak případně zadavatel na tuto skutečnost reagoval.
75. Usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-07488/2019/531/MKi ze dne 14. 3. 2019 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření navrhovatele ze dne 13. 2. 2019

76. Navrhovatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-03635/2019/531/MKi ze dne 5. 2. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 13. 2. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sděluje následující.
77. Navrhovatel poukazuje na konkrétní pasáže rozsudku KS, rozsudku NSS a druhostupňového rozhodnutí, které cituje. S ohledem na tyto pasáže je navrhovatel přesvědčen, že jeho návrh

je důvodný, neboť na straně zadavatele nebyly dány žádné objektivní důvody, pro něž by mohl posuzované zadávací řízení zrušit. Dle navrhovatele zde jednoznačně převažoval zájem na dokončení zadávacího řízení. Navrhovatel tudíž trvá na jeho návrhu a navrhuje, aby Úřad jako nápravné opatření zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.

Vyjádření zadavatele ze dne 19. 2. 2019

78. Zadavatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-04389/2019/531/MKi ze dne 12. 2. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19. 2. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sděluje následující.
79. Zadavatel uvádí, že nabídky na plnění předmětné veřejné zakázky byly od doby jejich podání do doby jejich otevírání uloženy na podatelně zadavatele, přičemž k podaným nabídkám mají obvykle od doby jejich podání do doby jejich otevírání přístup pouze zaměstnanci podatelny zadavatele. V dalším pak zadavatel konstatuje, že z protokolu o otevírání obálek nebylo zjištěno, že by s podanými nabídkami bylo nějakým způsobem manipulováno, dodává však, že toto nebylo zvláště prověřováno.

Vyjádření zadavatele ze dne 25. 2. 2019

80. Zadavatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-05052/2019/531/MKi ze dne 19. 2. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 25. 2. 2019, jež Úřad obdržel dne 26. 2. 2019, přičemž v něm sděluje následující.
81. Zadavatel v úvodu svého stanoviska shrnuje závěry obsažené v druhostupňovém rozhodnutí. Dále v souvislosti s § 120 odst. 1 písm. a) zákona odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012, resp. na závěry v něm uvedené, tj. že z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že se může jednat o poruchový nebo ohrožovací správní delikt, resp. přešůpek, přičemž zákonodárce spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoliv nutně muselo, k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, kdy s uvedeným názorem vyslovil souhlas rovněž Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 4 As 61/2016-38 ze dne 28. 6. 2016.
82. V dalším zadavatel konstatuje, že porušil zákon tím, že neotevřel obálky s nabídkami „ihned“ ve smyslu § 71 odst. 4 zákona, nýbrž až po časové prodlevě v délce pět a půl hodiny od uplynutí lhůty pro podání nabídek, čímž podle zadavatele došlo mj. k narušení transparentnosti zadávacího řízení. Zadavatel doplňuje, že pokud by v takové situaci s navrhovatelem uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, vystavil by se riziku sankce dle zákona. V této souvislosti zadavatel odkazuje na jím zadávanou veřejnou zakázku „Snížení energetické náročnosti na budově KD Krakov, Praha 8“, k níž se dále vyjadřuje.
83. Dále pak zadavatel doplňuje svá předchozí podání o následující okolnosti, které podle něj zakládají objektivní riziko a dostatečný důvod pro zrušení zadávacího řízení. Zadavatel porovnává šetřenou veřejnou zakázku s výše jmenovanou veřejnou zakázku z hlediska transparentnosti zadávacího řízení a konstatuje, že v případě spáchání přešůpku by došlo k uložení pokuty či nápravného opatření. Zadavatel současně uvádí, že časová prodleva mohla negativně ovlivnit okruh uchazečů o veřejnou zakázku, výsledek zadávacího řízení a vysoutěženou částku, neboť u potenciálních dodavatelů mohla vyvolat dojem, že je zde prostor pro manipulaci s obálkami s nabídkami, a tudíž nemá smysl se do zadávacího řízení vůbec hlásit. Zadavatel vyjadřuje svou obavu, že by mohlo dojít k dodatečnému navýšení

ceny o vícepráce, a celá veřejná zakázka by se tímto prodražila, přičemž pokud by se cena navýšila o 15 %, jako tomu bylo u výše specifikované veřejné zakázky, znamenalo by to navýšení ceny veřejné zakázky o 7 048 864,- Kč, což by bylo pro zadavatele s ohledem na předpokládanou hodnotu veřejné zakázky nepřípustné. S ohledem na shora popsané skutečnosti má zadavatel za to, že časová prodleva zakládá v šetřené věci bezúčelnost a nezákonnost zadávacího řízení, přičemž požadavek na dokončení zadávacího řízení by byl vůči zadavateli zcela nepřiměřený.

84. V souvislosti s určením okamžiku, kdy se zadavatel seznámil s rozhodovací praxí Úřadu, resp. s výkladem pojmu „ihned“, zadavatel sděluje, že tento je objektivně určitelný, přičemž odkazuje na důvodovou zprávu k návrhu zrušení usnesení Rady č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014, kterou vzal zadavatel na vědomí usnesením Rady č. Usn RMC 1066/2014 ze dne 18. 12. 2014. Tímto usnesením zadavatel zároveň zrušil usnesení Rady č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014, čímž učinil první kroky ke zrušení zadávacího řízení. Lhůta „bezodkladně“ tak podle slov zadavatele počala běžet dne 18. 12. 2014, kdy Rada vzala na vědomí výše jmenovanou důvodovou zprávu, tzn. poprvé se dozvěděla o důvodu zrušení zadávacího řízení. Zadavatel předesílá, že ve věci načasování zrušení zadávacího řízení je třeba respektovat postavení zadavatele coby územního samosprávného celku svázaného striktními pravidly fungování, jež mu v některých případech neumožňují reagovat okamžitě, ale až po splnění celé řady formálních procedur. Zadavatel dodává, že nemožnost reagovat okamžitě byla umocněna i obdobím vánočních svátků a dovolených, kdy Rada obvykle není usnášeníschopná. Zadavatel má za to, že zadávací řízení zrušil bez zbytečného odkladu poté, co se o důvodech pro jeho zrušení dozvěděl.

85. S ohledem na vše shora řečené proto zadavatel navrhuje, aby Úřad návrh zamítl.

Vyjádření zadavatele ze dne 6. 3. 2019

86. Zadavatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-05203/2019/531/MKİ ze dne 21. 2. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 6. 3. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sděluje následující.

87. V úvodu stanoviska zadavatel potvrzuje odeslání kompletní dokumentace o veřejné zakázce Úřadu a dále se vyjadřuje k Úřadem vzneseným dotazům.

88. K dotazu Úřadu, zda jsou zaměstnanci podatelny zadavatele instruováni, že v době od doručení nabídek na plnění konkrétní veřejné zakázky, resp. od jejich převzetí do doby jejich předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení nesmějí tyto nabídky otevírat, zadavatel uvádí, že jeho zaměstnanci podatelny jsou takto instruováni. Ve vztahu k dotazu Úřadu, jakým způsobem probíhá u zadavatele po uplynutí lhůty pro podání nabídek předávání podaných nabídek z podatelny osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, zadavatel sděluje, že podané nabídky si z podatelny vyzvedne pověřený pracovník z Odboru právních služeb Úřadu městské části Praha 8 (v rozhodné době se jednalo o pověřeného pracovníka z Odboru zakázek a investic Úřadu městské části Praha 8), přičemž v případě, že dojde k podání nabídky po lhůtě pro podání nabídek, je tato skutečnost zaznamenána, nabídka se neotevírá a jen se archivuje. Konečně zadavatel k dotazu Úřadu, zda u zadavatele v minulosti nastala situace, že by zaměstnanec podatelny otevřel podanou nabídku v době od jejího doručení do doby jejího předání osobám zodpovědným za průběh

zadávacího řízení, resp. před koncem lhůty pro podání nabídek, uvádí, že taková situace nebyla dle dostupných informací zjištěna.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 3. 2019

89. Zadavatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-07488/2019/531/MKi ze dne 14. 3. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 26. 3. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž sděluje následující.
90. V úvodu stanoviska zadavatel rekapituluje dosavadní průběh zadávacího řízení a závěry rozsudku KS a rozsudku NSS a závěry předsedy Úřadu obsažené v druhostupňovém rozhodnutí. Podle zadavatele pak z předmětných rozsudků a druhostupňového rozhodnutí vyplývají dva závěry, jež zadavatel považuje za stěžejní pro další postup Úřadu, a sice ty, že v souvislosti se skutečností, že časová prodleva byla způsobena zadavatelem, tudíž sama o sobě není objektivním důvodem, nelze bez dalšího konstatovat, že časová prodleva není důvodem hodným zvláštního zřetele, jelikož je nutné přihlídnout i k dalším relevantním okolnostem, v jejichž kontextu může být časová prodleva důvodem zvláštního zřetele hodným odůvodňujícím zrušení zadávacího řízení, a dále, že stanovení a prokázání momentu, kdy se zadavatel dozvěděl o výkladu pojmu „ihned“, je klíčové pro naplnění podmínky bezodkladnosti.
91. V souvislosti s podmínkou důvodu hodného zvláštního zřetele zadavatel odkazuje na ustálenou rozhodovací praxi Úřadu, z níž plyne, že časová prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a započítáním otevírání obálek s nabídkami by měla být počítána pouze v řádu minut, přičemž delší prodleva již představuje závažné a nenapravitelné porušení zákona, kdy dodává, že v přezkoumávané věci jsou dány i další relevantní okolnosti, které v souvislosti s časovou prodlevou naplňují podmínku důvodu hodného zvláštního zřetele. Za takové okolnosti zadavatel považuje své obavy o narušení transparentnosti zadávacího řízení, způsobené časovou prodlevou, což mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a ve svém důsledku vést ke spáchání přestupku a následnému případnému uložení pokuty či nápravného opatření ze strany Úřadu, pokud by zadavatel s navrhovatelem uzavřel smlouvu, dále možnost podstatného negativního ovlivnění okruhu uchazečů o veřejnou zakázku, jelikož časová prodleva mohla u potenciálních dodavatelů vyvolat dojem, že je zde prostor pro manipulaci s nabídkami, a že do takového zadávacího řízení nemá smysl se s ohledem na finanční náklady hlásit, a konečně, že by mohlo dojít k dodatečnému navýšení ceny veřejné zakázky o vícepráce, v důsledku čehož by se celá veřejná zakázka prodražila. Zadavatel je přesvědčen, že v kontextu shora uvedených okolností zakládá časová prodleva bezúčelnost a nezákonnost zadávacího řízení.
92. V souvislosti s podmínkou bezodkladnosti je zadavatel toho názoru, že ke zrušení zadávacího řízení došlo bez zbytečného odkladu poté, co se o důvodu zrušení zadávacího řízení dozvěděl. Tento okamžik je podle zadavatele objektivně určitelný, což dále dovozuje a zdůvodňuje zejména příloženým emailem ze dne 28. 1. 2015. Dále je podle zadavatele v souvislosti s posouzením podmínky bezodkladnosti nutné vzít v potaz i postavení zadavatele coby územního samosprávného celku svázaného striktními pravidly fungování, která mu v některých případech neumožňují reagovat okamžitě, nýbrž až po splnění celé řady formálních procedur. Současně je podle zadavatele nutné zohlednit, že v době vánočních svátků nejsou lidé dostatečně dostupní pro plnění pracovních úkolů, což je

důvodem, proč se u zadavatele v této době nekonají zasedání kolektivních orgánů, neboť tyto pak nejsou pro nedostatečný počet členů usnášeníschopné.

93. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tudíž zadavatel opětovně navrhuje, aby Úřad návrh zamítl.
94. Navrhovatel se ve lhůtě určené usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-07488/2019/531/MKi ze dne 14. 3. 2019 k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

95. Úřad na základě § 112 a násl. ustanovení zákona přezkoumal případ znovu ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření účastníků řízení, na základě vlastních zjištění a při zohlednění závěrů uvedených v rozsudku KS, rozsudku NSS a druhostupňovém rozhodnutí rozhodl o tom, že zadavatel nepostupoval v zadávacím řízení, resp. při zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

96. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
97. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika,
 - b) státní příspěvková organizace,
 - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
 - d) jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
98. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
99. Podle § 71 odst. 4 zákona zadavatel ani komise nesmí otevřít obálku před uplynutím lhůty pro podání nabídek. Otevírání obálek musí být zahájeno ihned po uplynutí lhůty pro podání nabídek.
100. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
101. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit

výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

102. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.
103. Podle čl. 1, bod 1., ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (dále jen „ústavní zákon o vytvoření vyšších územních samosprávných celků“), se na území České republiky vytvářejí tyto vyšší územní samosprávné celky: Hlavní město Praha, vymezený územím hlavního města Prahy.
104. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), se hlavní město Praha člení na městské části.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

105. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel měl rozhodnutím Státního fondu životního prostředí ČR č. 14170293-SFŽP ze dne 11. 4. 2014 o poskytnutí podpory na spolufinancování projektu v rámci Operačního programu Životní prostředí z prostředků Státního fondu životního prostředí ČR příslibenou dotaci určenou pro realizaci předmětu veřejné zakázky. Výše příslibené dotace podle uvedeného rozhodnutí Státního fondu životního prostředí ČR činila částku 16 029 778,- Kč. V příloze předmětného rozhodnutí bylo, mimo jiného, stanoveno, že „[v] případě snížení celkových způsobilých veřejných výdajů na základě upřesněných celkových výdajů a aktuálních sazeb DPH bude podpora snížena dle procentních podílů podpory uvedených v tomto rozhodnutí.“
106. Z čl. 15. „NABÍDKY“, konkrétně z bodu 15.1, zadávací dokumentace vyplývá, že „[n]abídky se podávají písemně v uzavřené obálce opatřené na uzavření razítkem či podpisem uchazeče, je-li fyzickou osobou, statutárního orgánu uchazeče (nebo jiné oprávněné osoby), je-li právnickou osobou, označené nápisem „**Neotevírat**“ – **veřejná zakázka** – „**Snížení energetické náročnosti na budově KD Ládví, Praha 8**“. Na obálce musí být uvedena adresa, na niž je možné dle § 71 odst. 6 ZVZ vyrozumět uchazeče o tom, že jeho nabídka byla podána po uplynutí lhůty. Nabídka musí obsahovat v souladu s § 68 ZVZ návrh smlouvy podepsaný osobou oprávněnou jednat jménem či za uchazeče.“
107. Z protokolu o otevírání obálek vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem 3 nabídky na plnění posuzované veřejné zakázky, včetně nabídky navrhovatele, a dále, že otevírání obálek s nabídkami se uskutečnilo dne 27. 10. 2014 ve 14:00 hod. Z dokumentace o veřejné zakázce bylo Úřadem zjištěno, že všechny podané nabídky byly v obálkách, přičemž byly v souladu se zadávací dokumentací označeny nápisem „**Neotevírat**“ – **veřejná zakázka** – „**Snížení energetické náročnosti na budově KD Ládví, Praha 8**“. Kopie obálek s nabídkami Úřad učinil součástí vedeného správního spisu pod položkami č. 68 až 70.
108. Z dokumentace o veřejné zakázce dále vyplývá, že v rámci interní komunikace u zadavatele bylo interním sdělením ze dne 3. 12. 2014 Ing. Janem Novotným, pověřeným vedením odboru evropských fondů a dotační politiky, sděleno Ing. Anně Kroutil, radní Městské části

Praha 8, tzn. zadavateli, že na základě žádosti zadavatele byl stanoven nový termín pro odevzdání podkladů Státnímu fondu životního prostředí ČR pro rozhodnutí o poskytnutí dotace, a to do 15. 12. 2014. Dále Ing. Jan Novotný informoval, že schválená dotace ze Státního fondu životního prostředí ČR na veřejnou zakázku činí částku 14 453 799,- Kč. Obsahem závěru interního sdělení je žádost o poskytnutí součinnosti při zajištění podpisu smlouvy s navrhovatelem tak, aby výše specifikované podklady mohly být Státnímu fondu životního prostředí ČR odevzdány v novém termínu.

109. Usnesením Rady č. Usn RMC 1066/2014 ze dne 18. 12. 2014 bylo zrušeno usnesení Rady č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014, kterým bylo schváleno uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s navrhovatelem.
110. Přípisem č. j. MCP8 172617/2014 ze dne 19. 12. 2014 zadavatel informoval navrhovatele, že „(...) *nedojde k podpisu smlouvy o dílo.*“.
111. Usnesením č. Usn RMC 0015/2015 ze dne 8. 1. 2015 rozhodla Rada o zrušení veřejné zakázky.
112. Přípisem č. j. MCP8 004140/2015 ze dne 12. 1. 2015 nazvaným „Zrušení zadávacího řízení“ oznámil zadavatel uchazečům zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona (v podrobnostech viz dále).

K postavení zadavatele

113. V šetřeném případě se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda je splněn předpoklad stanovený v § 2 odst. 1 zákona, tedy zda je vůbec dána osoba zadavatele veřejné zakázky. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona taxativně vymezuje čtyři skupiny subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona také územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.
114. Na základě čl. 1, bodu 1., ústavního zákona o vytvoření vyšších územních samosprávných celků došlo k vytvoření vyššího územního samosprávného celku – Hlavního města Prahy, vymezeného územím hlavního města Prahy.
115. Podle § 3 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze se hlavní město Praha člení na městské části. Úřad uvádí, že vzhledem k tomu, že zákon používá při vymezení definice veřejného zadavatele vždy pojem obecnější (nadřazený), který v sobě zahrnuje i organizační složky (útvary), které pod takový obecnější pojem spadají, tak v případě územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy se za veřejného zadavatele považují i jednotlivé městské části nebo městské obvody.
116. Zadavatel je městskou částí hlavního města Prahy, které je krajem (vyšším územním samosprávným celkem) a současně i obcí. Z uvedeného tak vyplývá, že zadavatel, tj. Městská část Praha 8, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tudíž prokazatelně dána.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

117. Úřad uvádí, že mezi účastníky správního řízení je sporu o to, zda zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení v souladu se zákonem. Zatímco zadavatel je přesvědčen, že jsou dány důvody pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, navrhovatel zaujímá, z logiky věci, názor diametrálně odlišný.
118. Úřad vydal dne 23. 4. 2015 prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítl návrh navrhovatele, neboť dospěl k závěru, že postup zadavatele při zrušení zadávacího řízení na posuzovanou veřejnou zakázku byl v souladu se zákonem. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který předseda Úřadu svým rozhodnutím ze dne 3. 8. 2015 zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Proti předmětnému rozhodnutí předsedy Úřadu podal navrhovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně, na základě které jmenovaný soud rozhodnutí předsedy Úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Následně podal předseda Úřadu proti rozsudku KS kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl. Poté předseda Úřadu v šetřené věci vydal druhostupňové rozhodnutí, kterým zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému projednání (k tomu blíže viz bod 53. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí). S ohledem na právě řečené tudíž Úřad opětovně přezkoumal oprávněnost zrušení zadávacího řízení, přičemž byl, coby prvostupňový orgán, v rámci nového projednání věci povinen náležitě reflektovat závazná právní stanoviska uvedená v druhostupňovém rozhodnutí, resp. závěry rozsudku KS a rozsudku NSS. K tomu Úřad sděluje následující.
119. Dne 8. 1. 2015 Rada, tzn. zadavatel, usnesením č. Usn RMC 0015/2015 rozhodla o zrušení šetřeného zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel přípisem č. j. MCP8 004140/2015 dne 12. 1. 2015 oznámil uchazečům o veřejnou zakázku, že rozhodl o zrušení zadávacího řízení. Uvedený dokument nazvaný „Zrušení zadávacího řízení“ obsahuje následující odůvodnění zrušení zadávacího řízení: *„Zadavatel zrušil zadávací řízení z důvodu, že nastaly podstatné změny okolností. Došlo k naplnění podmínky pro zrušení zadávacího řízení stanovené v ust. § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ (zákona, pozn. Úřadu), a to, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Očekávaná výše dotace by nepokryla z velké části financování veřejné zakázky. S ohledem na výše uvedené nedostatky v zadávacím řízení, kumulativně s potencionálním nedostatkem spočívajícím v časovém úseku mezi ukončením lhůty pro podání nabídek a dobou určenou pro otevírání obálek, se zadavatel toto řízení rozhodl zrušit. Zadavatel má tedy za to, že v důsledku shora uvedených skutečností, nastala situace, předpokládaná ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona (...). Důvody zvláštního zřetele, jsou zde dány především tím, že v důsledku shora popsanych dějů nemůže být po zadavateli spravedlivě požadováno, aby uzavřel smlouvu na tuto veřejnou zakázku.“*
120. Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že zrušení zadávacího řízení je jedním ze způsobů ukončení zadávacího řízení, avšak je třeba uvést, že zákon tento způsob ukončení zadávacího řízení nepreferuje, neboť chtěným ukončením zadávacího řízení by mělo být vždy zadání veřejné zakázky konkrétnímu dodavateli. Uvedené plyne taktéž z obdobných závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015, kde soud uvádí, že *„(...) zákon o veřejných zakázkách zrušení zadávacího řízení nepreferuje. Účelem každého*

zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (at už na základě nejnižší ceny či celkově ekonomicky nejvhodnější nabídky) při dodržení zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách (...).“ Podle zákona může zadavatel zrušit zadávací řízení pouze tehdy, jestliže je dána některá z podmínek konkretizovaných v § 84 odst. 2 až 5 zákona. Důvody pro zrušení zadávacího řízení musí být tudíž vždy vykládány restriktivně, jak je ostatně zřejmé např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, přičemž k jejich posouzení je třeba přistupovat přísně individuálně.

121. V šetřeném případě zadavatel zrušil zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tedy z tzv. důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Úřad sděluje, že důvody hodné zvláštního zřetele jsou velmi neurčitým právním pojmem, který nabízí více interpretací. V rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 52/2015 – 108 ze dne 27. 7. 2017 je ve vztahu k tomuto mj. uvedeno, že: „*Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009 - 109, dostupném na www.nssoud.cz, „důvody hodné zvláštního zřetele“ jsou typickým neurčitým právním pojmem. V zákoně jeho definice obsažena není, a tedy je třeba mu přisoudit takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon o veřejných zakázkách upravuje. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit (...)*“. Z výše uvedeného vyplývá, že důvody hodné zvláštního zřetele je třeba vykládat s ohledem na obecné principy zákona i účel konkrétního zadávacího řízení. Zároveň je třeba zhodnotit, zda intenzita těchto důvodů dosáhla takové míry, že nelze po zadavateli požadovat, aby v započatém zadávacím řízení dále pokračoval.
122. Úřad předesílá, že zrušení zadávacího řízení dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, o které zadavatel zrušení zadávacího řízení ve zde projednávané věci „opřel“, přichází v úvahu za **kumulativního** splnění dvou podmínek:
- zrušit lze zadávací řízení pouze tehdy, pokud se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a
 - ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá).

K tomu Úřad uvádí, že z tuzemské judikatury plyne, že v případě důvodů hodných zvláštního zřetele se musí jednat o důvody objektivní stojící vně zadavatele (k tomu viz bod 61. odůvodnění tohoto rozhodnutí či rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010). Úřad současně již na tomto místě upozorňuje i na judikované závěry soudů ve vztahu k nesprávně nastaveným zadávacím podmínkám, coby důvodu pro zrušení zadávacího řízení, a v podrobnostech odkazuje na bod 135. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Úřad konstatuje, že zadavatel uvedl 2 důvody hodné zvláštního zřetele, jež mají odůvodňovat nutnost zrušit zadávací řízení. Jedním z těchto důvodů byl nezákonný časový úsek, resp. prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami. Jako druhý důvod hodný zvláštního zřetele pro

zrušení zadávacího řízení pak zadavatel uvedl nedostatek finančních prostředků potřebných na realizaci veřejné zakázky.

123. Úřad uvádí, že primárně se bude věnovat oprávněnosti důvodu spočívajícímu v údajně nezákonné prodlevě mezi koncem lhůty pro podání nabídek a začátkem otevírání obálek s nabídkami, která činila 5,5 hodiny, čili nebyl, dle slov zadavatele, splněn požadavek stanovený v § 71 odst. 4 větě druhé zákona, tj. že otevírání obálek s nabídkami musí být zahájeno „ihned“ po uplynutí lhůty pro podání nabídek, čímž došlo k narušení transparentnosti zadávacího řízení (viz bod 82. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel v rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 2. 2. 2015 uvedl, že byl až po rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky upozorněn na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S51/2014/VZ-9093/2014/513/JWe ze dne 29. 4. 2014 a č. j. ÚOHS-S698/2013/VZ-5909/2014/513/JVo ze dne 18. 3. 2014, v nichž Úřad dovodil, že k tomu, aby byl dodržen postup stanovený v § 71 odst. 4 větě druhé zákona, musí být doba mezi koncem lhůty pro podání nabídek a začátkem otevírání obálek s nabídkami počítána v řádu desítek minut nebo menší. Jelikož v šetřeném zadávacím řízení došlo k otevření obálek s nabídkami až 5,5 hodiny od skončení lhůty pro podání nabídek, dospěl zadavatel k závěru, že otevírání obálek s nabídkami bylo vlivem značné časové prodlevy učiněno v rozporu s rozhodovací praxí Úřadu, potažmo v rozporu s dikcí zákona. Úřad v prvostupňovém rozhodnutí mj. konstatoval, že s ohledem na to, že zadavatel stanovil konec lhůty pro podání nabídek na 27. 10. 2014 v 8:30 hodin, přičemž otevírání obálek s nabídkami bylo provedeno dne 27. 10. 2014 ve 14:00 hodin, tj. časové rozmezí mezi koncem lhůty pro podání nabídek a mezi počátkem otevírání obálek s nabídkami činilo celkem pět a půl hodiny, jednalo o takovou časovou prodlevu, která již přesahuje únosnou hranici požadavku „ihned“, vyjádřeného v § 71 odst. 4 zákona. Úřad tedy přisvědčil argumentaci zadavatele, že tato časová prodleva představuje důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, jenž zakládá oprávněnost zrušení zadávacího řízení. K tomu Úřad dodal, že tato časová prodleva je způsobilá vyvolat pochybnosti o transparentním, a tím i zákonném, průběhu zadávacího řízení. Ve vztahu k tomuto je v rozsudku KS uvedeno, že výklad pojmu „ihned“ dle výše citovaného ustanovení zákona, provedený Úřadem, nebyl výkladem ustáleným a soudem potvrzeným. V rozsudku KS je taktéž konstatováno, že časový úsek mezi skončením lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami stanovil zadavatel sám, tj. jednalo se o jeho rozhodnutí, kdy zadávací řízení proběhlo v souladu se zadávací dokumentací, jelikož čas ukončení podání nabídek i čas otevírání obálek s nabídkami byly dodrženy tak, jak bylo stanoveno v zadávací dokumentaci (viz body 57. a 58. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí uvedl, že samotná skutečnost, že se zadavatel seznámil s výkladem pojmu „ihned“ v rozhodovací praxi Úřadu, ke zrušení zadávacího řízení nepostačuje, tj. že vědomost zadavatele o výkladu pojmu „ihned“ není objektivní a výjimečnou skutečností, která by bez dalšího odpovídala důvodu zvláštního zřetele hodného podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona pro zrušení zadávacího řízení. Předseda Úřadu vytknul Úřadu, že se v prvostupňovém rozhodnutí nijak nezabýval tím, zda časová prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami měla skutečně vliv na transparentnost zadávacího řízení. Dle předsedy Úřadu ke zrušení zadávacího řízení zásadně nepostačuje potenciální nezákonnost vyvolaná touto časovou prodlevou, nýbrž je zapotřebí jednoznačně určit, zda časová prodleva představuje objektivní vadu zadávacího řízení spočívající v nezákonném postupu zadavatele. Předseda Úřadu v druhostupňovém

rozhodnutí Úřadu uložil, aby se při novém projednání věci vypořádal s tím, jaké objektivní riziko časová prodleva pro zadavatele znamenala, a zda časová prodleva představuje dostatečný důvod pro zrušení zadávacího řízení ze strany Úřadu ve správním řízení, ať již zahájeném z moci úřední či na návrh některého z dodavatelů (viz body 66. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

124. Úřad uvádí, že v šetřeném případě není sporu o tom, že časový úsek mezi koncem lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání obálek s nabídkami činil celkem pět a půl hodiny. Tato časová prodleva nicméně, jak je zřejmé z výše popsaného, sama o sobě nemůže s ohledem na skutkové okolnosti případu představovat důvod hodný zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení. Jinak řečeno ke konstatování, že zadavatel zrušil zadávací řízení na posuzovanou veřejnou zakázku oprávněně, nepostačuje, že předmětná časová prodleva je způsobilá vyvolat pochybnosti o transparentním průběhu zadávacího řízení, z čehož Úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vycházel. Na tomto místě je třeba akcentovat, jak vyplývá ze závěrů vyslovených soudy, stejně tak předsedou Úřadu, že nelze mechanicky aplikovat to, že prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání obálek s nabídkami automaticky znamená nezákonnost jednání zadavatele s (potenciálním) vlivem na výběr nejvhodnější nabídky, a to i právě s přihlédnutím ke skutečnosti, že zadavatel tuto prodlevu předem v rámci zadávacích podmínek nastavil, a současně s přihlédnutím k tomu, že právě uvedené jednání následně vedlo ke zrušení zadávacího řízení, kdy tuzemská judikatura klade důraz na velmi restriktivní výklad toho, kdy je možno zadávací řízení zrušit (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Af 81/2016 ze dne 25. 2. 2019). Zde je možno podotknout, že předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí rovněž upozornil, že je třeba se zabývat tím, zda tato časová prodleva měla **skutečně vliv** na transparentnost zadávacího řízení, kdy je možno uvést, že v rozsudku KS i rozsudku NSS je explicitně uvedeno, že tato časová prodleva byla dána tím, jak zadavatel již na počátku zadávacího řízení nastavil zadávací podmínky (viz body 57. a 63. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad tudíž přistoupil k posouzení toho, zda daná časová prodleva, a to v kontextu skutkových okolností případu, potažmo průběhu zadávacího řízení, prokazatelně způsobila netransparentnost zadávacího řízení.
125. Úřad konstatuje, že zásada transparentnosti, vyjádřená v § 6 odst. 1 zákona, je vedle zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace jednou ze základních zásad, jež musí být zadavatelem bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení. Otázkou zásady transparentnosti se ve své judikatorní činnosti již opakovaně zabývaly soudy a taktéž Úřad. Např. v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 bylo řečeno, že „[ú]kolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“
126. K dané problematice se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010, ve kterém uvedl, že význam zásady transparentnosti v první řadě směřuje k cíli samotného práva veřejných zakázek, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti

a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Právě k zajištění konkurence mezi dodavateli slouží rovněž zásada transparentnosti. Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že požadavek transparentnosti „(...) není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“. Cílem zásady transparentnosti je tedy v zásadě vyloučit existenci rizika upřednostňování a svévole zadavatele. Transparentním postupem je v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu takový postup, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná regulérně.

127. Úřad konstatuje, že zadavatel v čl. 15. „NABÍDKY“, konkrétně v bodě 15.4, zadávací dokumentace stanovil, že dodavatelé jsou povinni nabídky na plnění veřejné zakázky podat nejpozději do 21. 10. 2014 do 8:30 hod., přičemž v bodě 16. „OTEVÍRÁNÍ OBÁLEK S NABÍDKAMI“, bodě 16.1, zadávací dokumentace určil, že otevírání obálek s nabídkami proběhne dne 21. 10. 2014 ve 14:00 hod. Zadavatel následně ve lhůtě pro podání nabídek prodloužil lhůtu pro podání nabídek, a to do 27. 10. 2014 do 8:30 hod., jak je zřejmé z bodu IV.3.4) opravného formuláře oznámení o zakázce. Z bodu IV.3.8) předmětného formuláře současně plyne, že otevírání obálek s nabídkami se mělo uskutečnit dne 27. 10. 2014 ve 14:00 hod., kdy k němu, jak lze dovodit z protokolu o otevírání obálek, skutečně došlo. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, zadavatel již v zadávací dokumentaci, resp. v zadávacích podmínkách stanovil časovou prodlevu v délce 5,5 hodiny mezi koncem lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání obálek s nabídkami. Zadavatel tedy tím, že nabídky otevřel 5,5 hodiny od konce lhůty pro podání nabídek, nepostupoval nijak „neočekávaně“, nýbrž přesně tak, jak již na počátku zadávacího řízení vymezil v zadávacích podmínkách. Postupoval tedy transparentně v tom smyslu, že dané úkony činil tak (v době), jak předem srozumitelně a jednoznačně uvedl v zadávacích podmínkách. Úřad se proto ztotožňuje se závěrem obsaženým v rozsudku KS, že se jednalo o rozhodnutí zadavatele definované v zadávací dokumentaci, přičemž čas ukončení podání nabídek i čas otevírání obálek s nabídkami byly dodrženy tak, jak bylo stanoveno v zadávací dokumentaci; tuto časovou prodlevu tak „způsobil“ sám zadavatel na počátku zadávacího řízení nastavením zadávacích podmínek, tzn. tato prodleva nevznikla v důsledku konkrétních skutečností, k nimž by došlo až po podání nabídek. V případě dané časové prodlevy se tudíž nemůže jednat o objektivní důvod hodný zvláštního zřetele stojící vně zadavatele, neboť jej zadavatel svým jednáním sám zapříčinil. Předmětná časová prodleva přitom sama o sobě, ve světle závěrů vyjádřených v rozsudcích KS, NSS a druhostupňovém rozhodnutí, z pohledu Úřadu nevzbuzuje pochybnosti o porušení zásady transparentnosti jednáním zadavatele. Úřad poznamenává, že jinak by tomu bylo za situace, pokud by např. k otevírání obálek s nabídkami došlo s významným časovým odstupem, ačkoliv by příslušný zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že k otevření obálek dojde 15 minut od skončení lhůty pro jejich podání. Avšak ve zde projednávané věci čas otevírání obálek s nabídkami plně koresponduje s časem, jenž byl ze strany zadavatele stanoven již v zadávací dokumentaci. Právě tuto skutečnost, jak již lze dovodit z výše uvedeného, akcentovaly i soudy v rámci přezkumu.

128. Úřad v dalším konstatuje, že při svých úvahách nepřehlédl ani ten fakt, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek neobdržel námitky týkající se časové prodlevy mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami. Úřad si je plně vědom toho, že skutečnost, že zadavatel neobdrží námitky, bez dalšího neznamená, že se při zadávání veřejné zakázky nedopustil porušení zákona. Dle přesvědčení Úřadu se však jedná o nezanedbatelnou indicii, že potenciální dodavatelé neměli pochybnosti o zákonném postupu zadavatele, což posiluje závěr, že tato časová prodleva nevedla k netransparentnosti zadávacího řízení. Obdobně ani po samotném otevírání obálek s nabídkami nebyly podány námitky, jež by napadaly nezákonnost postupu zadavatele v souvislosti s časovou prodlevou při otevírání nabídek. Naopak, zadavatel postupoval zcela v souladu s tím, co předem avizoval v zadávací dokumentaci, popř. ve Věstníku veřejných zakázek. Žádný z uchazečů prostřednictvím námitek nezpochybnil předmětný postup zadavatele, popř. navazující úkony zadavatele, kdy zadávací řízení směřovalo k zadání veřejné zakázky, což lze dovodit i z toho, že zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky. Teprve po výběru nejvhodnější nabídky zadavatel z důvodu tvrzené nezákonné časové prodlevy přistoupil ke zrušení zadávacího řízení, aniž by snad byl jeho dosavadní postup zpochybněn na základě námitek. Zadavatel v této souvislosti předložil tvrzení, že se až po výběru nejvhodnější nabídky seznámil s rozhodnutími Úřadu č. j. ÚOHS-S51/2014/VZ-9093/2014/513/JWe ze dne 29. 4. 2014 a č. j. ÚOHS-S698/2013/VZ-5909/2014/513/JVo ze dne 18. 3. 2014, jež se zabývala výkladem pojmu „ihned“ při otevírání obálek s nabídkami. K tomu Úřad poznamenává, že citovaná rozhodnutí Úřadu, která nabyla právní moci dne 15. 5. 2014, resp. dne 4. 4. 2014, byla uveřejněna ve sbírce rozhodnutí Úřadu dostupné na jeho webových stránkách (www.uohs.cz), a to konkrétně dne 20. 5. 2014 a dne 10. 4. 2014, tj. zhruba pět měsíců před zahájením předmětného zadávacího řízení, k němuž došlo dne 24. 9. 2014. V návaznosti na právě řečené Úřad odkazuje na bod 48. odůvodnění druhostupňového rozhodnutí, v němž předseda Úřadu mj. uvedl, že *„[z]adavatel je v zadávacím řízení povinen postupovat v souladu se zákonem, při jeho aplikaci je tedy povinen postupovat tak, aby byl jeho postup v souladu s výkladovými stanovisky Úřadu a soudů, bez přímé vazby na skutečnost, zda se s příslušnou rozhodovací činností seznámí či nikoliv.“* Úřad tak s ohledem na shora uvedené skutečnosti, tj. uveřejnění výše citovaných rozhodnutí Úřadu zabývajících se výkladem pojmu „ihned“ ve sbírce rozhodnutí Úřadu přibližně pět měsíců před zahájením předmětného zadávacího řízení a povinnost zadavatele postupovat v zadávacím řízení v souladu s výkladovými stanovisky Úřadu a soudů bez ohledu na to, zda se s nimi zadavatel seznámí či nikoliv, má za to, že zadavatel měl dostatečný časový prostor pro seznámení se s předmětnými rozhodnutími Úřadu. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, když v rozsudku NSS uvedl, že *„[s]kutečnost, že zadavatel posoudil prodlevu pět a půl hodiny mezi těmito termíny (termínem pro podání nabídek a termínem pro otevírání obálek s nabídkami, pozn. Úřadu) jako odpovídající pojmu „ihned“ ve smyslu § 71 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách a až v průběhu zadávacího řízení se dozvěděl o výkladu tohoto pojmu, který stěžovatel učinil ve svých dvou rozhodnutích několik měsíců před zahájením zadávacího řízení, však nemůže být objektivním důvodem pro zrušení zadávacího řízení.“* Pro úplnost Úřad dodává, že předseda Úřadu se v rámci druhostupňového rozhodnutí ztotožnil s názorem navrhovatele, že *„(...) neznalost rozhodovací činnosti Úřadu, se kterou se zadavatel mohl seznámit ještě před zahájením zadávacího řízení na veřejnou zakázku, neomlouvá.“*

129. Vzhledem k výše uvedenému tudíž Úřad na tomto místě vyslovuje dílčí závěr, a sice ten, že časová prodleva ve vztahu k otevírání obálek s nabídkami byla zadavatelem stanovena již od počátku zadávacího řízení, přičemž vůči této zadávací podmínce, popř. proti postupu zadavatele při otevírání obálek s nabídkami, nebyly podány námitky. Dle názoru Úřadu tak existence této prodlevy není sama o sobě způsobilá vyvolat netransparentnost zadávacího řízení, aby založila důvod hodný zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Úřad nicméně v novém projednání věci pro úplnost posoudil postup zadavatele při nakládání obálek s nabídkami „v širším rámci“, k čemuž sděluje následující.
130. Úřad uvádí, že při novém projednání věci určil zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-04389/2019/531/MKi ze dne 12. 2. 2019 lhůtu k podání písemného sdělení, jakým způsobem bylo s nabídkami na plnění šetřené veřejné zakázky bezprostředně po jejich podání naloženo, resp. kde byly předmětné nabídky od doby jejich podání do doby jejich otevírání uloženy, kdo, tj. které osoby měly k těmto nabídkám od doby jejich podání do doby jejich otevírání přístup, a zda byly tyto nabídky otevřeny před dobou stanovenou k jejich otevírání, tj. před 14:00 hod. dne 27. 10. 2014, popř. zda s nimi bylo jinak manipulováno (viz bod 72. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Následně Úřad určil zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-05203/2019/531/MKi ze dne 21. 2. 2019 lhůtu k podání písemného sdělení, zda jsou zaměstnanci podatelny zadavatele instruováni, že v době od doručení nabídek na plnění konkrétní veřejné zakázky, resp. od jejich převzetí do doby jejich předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení nesmějí tyto nabídky otevírat, v dalším k podání písemného sdělení, jakým způsobem probíhá u zadavatele po uplynutí lhůty pro podání nabídek předávání podaných nabídek z podatelny osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, a konečně k podání písemného sdělení, zda u zadavatele v minulosti nastala situace, že by zaměstnanec podatelny otevřel podanou nabídku v době od jejího doručení do doby jejího předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, resp. před koncem lhůty pro podání nabídek, a jak případně zadavatel na tuto skutečnost reagoval (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
131. Zadavatel ve svém sdělení ze dne 19. 2. 2019 uvedl, že *„[p]ředmětné nabídky od doby jejich podání do doby jejich otevírání byly uloženy na podatelně ÚMČ Praha 8 (...)“*, dále že k uloženým nabídkám *„mají obvykle přístup pouze zaměstnanci podatelny.“*, a konečně, že *„[v] protokolu o otevírání obálek nebylo zjištěno, že bylo s obálkami nějakým způsobem manipulováno (...)“* (viz bod 79. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve sdělení ze dne 6. 3. 2019 pak zadavatel uvedl, že *„(...) zaměstnanci podatelny Zadavatele jsou instruováni, že podané nabídky nesmějí v době od doručení do předání pověřené osobě otevírat.“*, že po uplynutí lhůty pro podání nabídek *„[n]abídky (...) z podatelny vyzvedne pověřený pracovník z Odboru právních služeb Úřadu městské části Praha 8 (...)“*, přičemž *„[v] případě, že dojde k podání nabídky po lhůtě pro podávání nabídek, je tato skutečnost zaznamenána, nabídka se neotevírá a jen se archivuje.“*, a že situace, kdy by zaměstnanec podatelny otevřel podanou nabídku v době od jejího doručení do doby jejího předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, resp. před koncem lhůty pro podání nabídek, u zadavatele *„(...) nebyla dle dostupných informací zjištěna.“* (viz bod 88. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
132. Ze shora uvedeného podle názoru Úřadu vyplývá, že nabídky na plnění posuzované veřejné zakázky byly od doby jejich podání do doby jejich otevírání, resp. do doby jejich předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení uloženy v prostorách podatelny

zadavatele, kde k nim měli přístup pouze zaměstnanci podatelny, kteří však byli poučeni, že podané nabídky nesmějí v době od jejich doručení do doby jejich předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, resp. pověřené osobě otevírat. Úřad na základě právě řečeného nemá za to, že by zde byly dány jakékoliv pochybnosti, že by s nabídkami bylo v době od jejich podání do doby jejich otevření manipulováno, resp. jiné pochybnosti nasvědčující porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení. Úřad současně zjistil, že všechny podané nabídky, resp. obálky, v nichž byly nabídky obsaženy, byly v souladu s čl. 15. „NABÍDKY“, bodem 15.1, zadávací dokumentace (viz bod 106. odůvodnění tohoto rozhodnutí) viditelně označeny nápisem „Neotevírat“ – veřejná zakázka – „Snížení energetické náročnosti na budově KD Ládví, Praha 8“, takže skutečnost, že se jednalo o nabídky do veřejné zakázky, byla na první pohled zřejmá, a nemohly tudíž panovat pochybnosti o tom, že jsou zde obsaženy nabídky do veřejné zakázky, přičemž po přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce Úřad nezískal žádné pochybnosti, že by s nabídkami na plnění veřejné zakázky bylo v mezidobí od jejich podání do doby jejich otevření nakládáno v rozporu se zákonem. Úřad nadto poznamenává, že u zadavatele, dle jeho slov, v minulosti nenastala situace, kdy by došlo k otevření podané nabídky v době od jejího podání do doby jejího předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, přičemž taková skutečnost z protokolu o otevírání obálek ani nevyplývá, a současně nebyla dle dostupných informací zjištěna. Na základě shora uvedeného, zejména na základě skutečnosti, že podané nabídky byly v souladu se zadávací dokumentací řádně označeny, a že zaměstnanci podatelny zadavatele jsou instruováni podané nabídky neotevírat, přičemž u zadavatele v minulosti nedošlo k situaci, že by podaná nabídka byla otevřena dříve, než došlo k jejímu předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení, dospěl Úřad k závěru, že transparentnost zadávacího řízení nebyla časovou prodlevou narušena, jelikož nebylo prokázáno, že by s podanými nabídkami bylo od doby jejich podání do doby jejich předání osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení jakýmkoliv způsobem manipulováno či jinak nezákonně nakládáno. Současně Úřad opětovně akcentuje, že v průběhu zadávacího řízení žádný z dodavatelů prostřednictvím námitek nebrojil proti zadávací dokumentaci, resp. zadávací podmínce týkající se časového rozmezí mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevírání obálek s nabídkami, rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, ani proti otevírání obálek s nabídkami. Z pohledu Úřadu je možno doplnit, že zadavatel chtěl nastavením zadávacích podmínek patrně docílit toho, aby s nabídkami na plnění veřejné zakázky bylo naloženo tak, jak je v jeho interních postupech běžné, tj. předání obálek s nabídkami osobami z podatelny zadavatele osobám zodpovědným za průběh zadávacího řízení a teprve následné otevření obálek s nabídkami.

133. Úřad opětovně konstatuje, že ukončení zadávacího řízení v podobě zrušení zadávacího řízení je nutno považovat za objektivně nežádoucí stav. Zadávací řízení by totiž vždy mělo směřovat k zadání veřejné zakázky. Důvody pro zrušení zadávacího řízení je proto třeba posuzovat a vykládat restriktivně. Pakliže jde o důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, u nich musí být zhodnoceno, zda jejich intenzita dosáhla takové míry, že po zadavateli nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, tj. zadavatel se musí nacházet fakticky v bezvýhodné situaci. Druhostupňovým rozhodnutím bylo Úřadu uloženo, aby se v novém projednání věci zabýval tím, jaké objektivní riziko by zadavateli hrozilo, pakliže by ke zrušení zadávacího řízení z důvodu časové prodlevy nepřistoupil (viz bod 68. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel v této souvislosti argumentuje tím, že pokud by

zadávací řízení dokončil, tzn. uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, došlo by tímto ke spáchání přestupku a zadavateli by za tento přestupek hrozilo uložení pokuty ze strany Úřadu, jelikož zadávací podmínky trpěly v důsledku časové prodlevy nezákonností (viz bod 91. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad nicméně s odkazem na rozsudek NSS, v němž bylo mj. řečeno, že „[p]okud tedy zadavatel zrušil zadávací řízení z uváděného důvodu, nečinil tak v nijak bezvýhodné situaci (...) pouze chtěl předejít možné nepříjemnosti, tj. (případnému) postihu ze strany stěžovatele (tzn. Úřadu, pozn. Úřadu).“, uvádí, že obavy zadavatele z eventuálního zahájení správního řízení z moci úřední Úřadem a následné uložení pokuty nelze považovat za takové objektivní riziko, jež by zadavatele opravňovalo zadávací řízení na šetřenou veřejnou zakázku zrušit. Postih, který by zadavateli při nezrušení zadávacího řízení ze strany Úřadu hrozil, byl Nejvyšším správním soudem klasifikován jako „nepříjemnost“, tzn. rozhodně nebyl označen za „bezvýhodnou situaci“, kdy je třeba podotknout, že v rozsudku NSS bylo výslovně uvedeno, že ve zde projednávané věci převažoval zájem na dokončení zadávacího řízení. Úřad tudíž s odkazem na právě řečené konstatuje, že argumentaci zadavatele, že ke zrušení zadávacího řízení přistoupil vzhledem k obavám z postihu ze strany Úřadu, je nutno označit za argumentaci lichou pro rozhodnutí věci, tj. tato argumentace nemůže založit oprávněné zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

134. Za bezvýhodné nelze dle přesvědčení Úřadu označit ani situace, které zadavatel popisuje v jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 3. 2019. Zadavatel odkazuje na veřejnou zakázku „Snížení energetické náročnosti na budově KD Krakov, Praha 8“. Dle slov zadavatele v zadávacím řízení na jmenovanou veřejnou zakázku, stejně tak i v zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku, zvítězil navrhovatel, přičemž jeho nabídkové ceny byly ve srovnání s nabídkovými cenami ostatních uchazečů nižší o desítky procent, kdy tyto nabídkové ceny byly téměř identické s předpokládanými hodnotami těchto veřejných zakázek. Zadavatel měl důvodné obavy, že s ohledem na časovou prodlevu došlo k narušení transparentnosti zadávacího řízení. Ve vztahu k této argumentaci zadavatele Úřad podotýká, že v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by bylo s podanými nabídkami jakkoliv manipulováno, kdy zadavatel nepředložil žádný důkaz, že by k narušení zásady transparentnosti mělo vlivem časové prodlevy dojít. Vzhledem k právě řečenému tudíž Úřad považuje předmětnou argumentaci zadavatele za ryze účelovou, kterou se ex post snaží zhojit svůj nezákonný postup při zrušení zadávacího řízení. Obdobně Úřad odmítá i argumentaci zadavatele, že časová prodleva mohla negativně ovlivnit počet uchazečů o veřejnou zakázku, jelikož tato prodleva mohla u některých potenciálních dodavatelů vyvolat dojem, že je zde prostor pro manipulaci s nabídkami, a proto je irelevantní se soutěže o veřejnou zakázku účastnit. K tomu Úřad akcentuje, že se z jeho pohledu jedná o spekulaci zadavatele; v žádném případě tuto argumentaci zadavatele nelze označit za „bezvýhodnou situaci“, jež by zadavateli umožňovala zrušit zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, kdy je možno dodat, že předmětná časová prodleva nebyla žádným z potenciálních dodavatelů zpochybněna prostřednictvím námitek. Onu „bezvýhodnou situaci“ pak konečně nelze spatřovat ani v tvrzení zadavatele, že měl obavy, že by mohlo dojít k dodatečnému navýšení ceny veřejné zakázky o vícepráce, čímž by se veřejná zakázka prodražila. K tomu Úřad ve stručnosti sděluje, že riziko, že při realizaci veřejné zakázky dojde k navýšení původně vysoutěžené ceny, hrozí v podstatě u všech veřejných zakázek. Obavu z možného navýšení této ceny, kdy se nadto jedná pouze o obavu nepodloženou

relevantními materiály, ovšem nelze dle názoru Úřadu klasifikovat jako důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Nadto Úřad upozorňuje, že zadavatel samotné rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení obavami z navýšení ceny veřejné zakázky neodůvodňoval, čili se jedná o zástupnou argumentaci uplatněnou až v průběhu správního řízení, přičemž Úřad při posouzení zákonnosti postupu zadavatele spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení vychází pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť v něm musí zadavatel uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil (k tomu viz bod 114. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0362/2017/VZ-32828/2017/511/SVá ze dne 7. 11. 2017).

135. S ohledem na shora uvedené tak Úřad konstatuje, že se zadavatel v důsledku žádného z jím prezentovaných tvrzení nenacházel v důsledku časové prodlevy mezi koncem lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání obálek s nabídkami v bezvýhodné situaci, která by představovala důvod hodný zvláštního zřetele, pro který na zadavateli nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel tudíž zadávací řízení s odkazem na danou časovou prodlevu zrušil v rozporu s § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť tato časová prodleva neměla za následek, že by se dokončení zadávacího řízení stalo zcela nemožným či by zadavateli hrozilo zcela nepřiměřené riziko. Úřad proto, a to i s odkazem na bod 19. rozsudku NSS, shrnuje, že zadavatel neměl zadávací řízení zrušit, neboť zde nebyl dán důvod hodný zvláštního zřetele dle výše citovaného ustanovení zákona. Úřad poznamenává, že zadavatel tento důvod hodný zvláštního zřetele v podstatě vztahuje ke své chybě, která vyvstala již při stanovení zadávacích podmínek a následně se projevila i v další fázi zadávacího řízení, jelikož časovou prodlevu uvedl v zadávacích podmínkách. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 291/2015-26 ze dne 2. 6. 2016, z něhož lze dovodit, že za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona není možné považovat subjektivní důvody, tzn. důvody stojící „uvnitř“ zadavatele, resp. důvody spočívající v subjektivním pocitu zadavatele, čili že chybné stanovení zadávacích podmínek nemůže být důvodem pro zrušení zadávacího řízení, neboť se nejedná o objektivní skutečnost stojící vně zadavatele; tuto skutečnost si totiž zavinil sám zadavatel. Obdobně v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 Af 52/2015 ze dne 27. 7. 2017 bylo mj. judikováno, že *„[d]ůvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ by měly být totiž pouze takové, které jsou objektivní, nepředvídatelné a stojící vně zadavatele. Je poté odpovědností zadavatele, jak precizně nastaví podmínky zadávacího řízení tak, aby nedocházelo ke zneužívání ustanovení o zrušení zadávacího řízení.“*
136. Úřad v dalším uvádí, že zadavatel, vedle důvodu hodného zvláštního zřetele spočívajícího v časové prodlevě, odůvodnil zrušení zadávacího řízení i nedostatkem finančních prostředků potřebných na realizaci veřejné zakázky (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K tomuto důvodu zrušení zadávacího řízení konstatuje Úřad následující.
137. Podle čl. II.2.1) oznámení o zakázce zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 49 000 000,- Kč bez DPH. Rozhodnutím Státního fondu životního prostředí ČR č. 14170293-SFŽP ze dne 11. 4. 2014 měl zadavatel přislíbenou dotaci ve výši 16 029 778,- Kč. Z dokumentace o veřejné zakázce, konkrétně z interního sdělení zadavatele ze dne 3. 12. 2014, vyplývá, že celková schválená dotace činila částku 14 453 799,- Kč (viz bod 108. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z uvedených údajů je tak zřejmé, že rozdíl mezi

původně přislíbenými finančními prostředky a následně schválenými (přiznanými) financemi byl 1 575 979,- Kč.

138. Vzhledem k tomu, že zadavatel v průběhu zadávacího řízení shledal, že pro realizaci předmětu veřejné zakázky nebude mít dostatečné finanční krytí, neboť došlo ke snížení objemu finančních prostředků pocházejících z dotace o částku 1 575 979,- Kč, vztahuje se toto zjištění zadavatele právě k výsledné ceně veřejné zakázky, tedy k nabídkové ceně vítězného uchazeče, kterým byl navrhovatel. Nabídková cena navrhovatele přitom činila částku 46 992 427,53 Kč bez DPH. Pokud by Úřad vzal tuto nabídkovou cenu v součtu s finančními prostředky, o které byla očekávaná dotace snížena (tj. o částku 1 575 979,- Kč), stále by výsledný součet (tj. 48 568 406,53 Kč) byl nižší, než předpokládaná hodnota veřejné zakázky (tj. 49 000 000,- Kč), kterou zadavatel stanovil před zahájením zadávacího řízení. Jinými slovy řečeno, přiznaná výše dotace v součtu s vysoutěženou cenou (tj. nabídkovou cenou navrhovatele) stále dosahovaly nižší hodnoty, než kolik činila předpokládaná hodnota veřejné zakázky.
139. Z uvedených skutečností vyplývá, že zadavatel při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky vycházel z předpokladu získání konkrétního objemu finančních prostředků, který byl v průběhu zadávacího řízení následně snížen o přibližně 10 %. K tomu Úřad poznamenává, že každý zadavatel je vystaven určitému riziku, s nímž musí počítat, že jeho finanční možnosti nemusí v budoucnu odpovídat jeho předpokladům, např. právě z důvodu neposkytnutí očekávané výše dotace. Úřad dodává, že snížení přiznané dotace nebylo v komparaci s původně předpokládanou výší dotace nikterak dramatické, jednalo se, Úřad opakuje, o přibližně 10 %. Úřad nadto předepisuje, že v příloze rozhodnutí Státního fondu životního prostředí ČR ze dne 11. 4. 2014 o poskytnutí dotace bylo řečeno, že může dojít ke snížení přislíbené dotace, a to v návaznosti na „vysoutěženou“ cenu veřejné zakázky (viz bod 105. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel tak byl s eventualitou snížení dotačních prostředků obeznámen již před zahájením zadávacího řízení. „Zkrácení“ finančních prostředků nutných na realizaci předmětu veřejné zakázky, který byl způsoben snížením objemu dotací z Evropské unie o cca 10 % oproti původně předpokládané výši financí, tak ve světle výše uvedených skutečností Úřad nepovažuje za důvod hodný zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, který by zadavatele opravňoval zrušit zadávací řízení.
140. Ve světle výše popsaných skutečností tak Úřad vyslovuje dílčí závěr, a sice ten, že ani jeden z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, tj. časová prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami a nedostatek finančních prostředků nezbytných k financování veřejné zakázky, není možno považovat za důvod hodný zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, pro který by na zadavateli nebylo lze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a jenž by jej tedy opravňoval šetřené zadávací řízení zrušit.
141. Úřad na tomto místě opětovně uvádí, že konkrétní zadávací řízení lze zrušit dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona výlučně při splnění 2 podmínek: 1) pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a 2) ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá). Úřad přitom poznamenává, že jmenované podmínky musí být splněny **kumulativně**.

142. Úřadem bylo v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí dovozeno a postaveno najisto, že ani jeden z důvodů, pro něž zadavatel zadávací řízení na posuzovanou veřejnou zakázku zrušil, nelze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Ve zde projednávané věci tudíž absentuje jedna z podmínek, jejíž splnění výše citované ustanovení zákona pro zrušení zadávacího řízení požaduje. Vzhledem k právě řečenému má tak Úřad za to, že je irelevantní pro rozhodnutí věci a nadto v rozporu se zásadou procesní ekonomie zabývat se blíže tím, zda je zde dána podmínka spočívající v bezodkladném zrušení zadávacího řízení. V této souvislosti lze odkázat i na bod 66. odůvodnění druhostupňového rozhodnutí, v němž bylo mj. řečeno, že *„[k] podmínce bezodkladnosti konstatuji, že posouzení jejího naplnění bude připadat v úvahu v zásadě až tehdy, kdy by Úřad opětovně dospěl k závěru o existenci důvodu zvláštního zřetele hodného, k čemuž při skutkovém stavu zjištěném v napadeném rozhodnutí nejsou splněny předpoklady.“* Obdobně Nejvyšší správní soud v bodě 20. rozsudku NSS uvedl, že *„[p]rotože tu není dán důvod hodný zvláštního zřetele, není již nutné zabývat se kritériem bezodkladnosti postupu zadavatele.“* S odkazem na výše uvedené proto Úřad nepovažuje za nutné věnovat se v podrobnostech naplnění podmínky bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení, jelikož ať by byl zjištěný závěr jakýkoliv, nemohlo by to na faktu, že zadavatel zrušil zadávací řízení neoprávněně, jelikož není dán důvod hodný zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, ničeho změnit.
143. Úřad posoudil postup zadavatele v intencích závazného právního názoru soudů a předsedy Úřadu, a s ohledem na výše uvedené závěry konstatuje, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tj. nejednalo se o objektivní důvody stojící mimo zadavatele, které by se vyskytly v průběhu zadávacího řízení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel proto postupoval v rozporu se zákonem, když zrušil zadávací řízení s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
144. Výše uvedený postup zadavatele mohl zároveň podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem mělo za následek taktéž zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 5. 11. 2014, přičemž za nejvhodnější byla v tomto rozhodnutí označena nabídka navrhovatele. Je tedy z pohledu Úřadu nesporné, že zadavatelův postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
145. K této otázce se například vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 120/2013-156 ze dne 26. 3. 2015, když uvedl, že *„dospěje-li tedy žalovaný k závěru, že zadavatel ZVZ porušil, pak je dále rozhodující, zda takový úkon podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, tj. zda v příčinné souvislosti s porušením ZVZ ze strany zadavatele došlo nebo alespoň mohlo dojít k výběru jiné nabídky, než jak by bylo učiněno, pokud by zadavatel zákon neporušil. Podstatnost ovlivnění pořadí je tu třeba v zásadě dovozovat z výsledku posouzení skutečnosti, zda existuje alespoň potenciální možnost, že v důsledku porušení ZVZ zadavatelem se může stát vítězem zadávacího řízení jiná osoba, než by se jí stala za situace, pokud by zadavatel ZVZ neporušil.“* Není tedy rozhodující, zda k ovlivnění výběru dodavatele skutečně došlo, ale postačí eventuální možnost ovlivnění. Lze tedy shrnout, že v případě, kdy zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem, postačuje k uložení

nápravného opatření potenciální možnost, že k podstatnému ovlivnění výběru dodavatele mohlo dojít.

146. Dále pak předseda Úřadu ve svém rozhodnutí č. j. R128/2014/VZ-19203/2014/321/MMI ze dne 12. 9. 2014 uvedl, že zákon nevyžaduje prokázání podstatného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Obdobně předseda konstatoval již v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc ze dne 12. 2. 2009, kde je uvedeno, že *„[s]kutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost „mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.“*
147. Nejvyšší správní soud pak v odůvodnění rozsudku č. j. 4 As 61/2016-34 ze dne 28. 6. 2016 konstatoval, že v případě, že správní orgán shledá, že se v daném případě jedná o ohrožovací formu správního deliktu, nelze faktický vznik škody z logiky věci nijak prokazovat. Podle názoru Nejvyššího správního soudu: *„Pokud by totiž správní orgán toto ohrožení právem chráněného zájmu blíže prokazoval, ve skutečnosti by jeho dokazování směřovalo k tomu, do jaké míry došlo ke skutečné poruše u tohoto právem chráněného zájmu, [...] takové dokazování by bylo nepřiměřeně obtížné či přímo někdy i nemožné, neboť by bylo nutné oslovit blíže neurčený okruh jiných dodavatelů nacházejících se často na velkém území. Takové dokazování by proto bylo často za hranicí možností správního orgánu a mohlo by vést k nemožnosti účinného postihování porušení povinností zadavatelů dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ.“*
148. Úřad dodává, že ačkoliv se rozhodnutí a rozsudky citované v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí týkají případů, kdy bylo rozhodováno o spáchání správního deliktu zadavatelem, lze z nich plynoucí závěry analogicky aplikovat i na řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, v němž je rozhodováno o uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona, neboť i v tomto případě je uložení nápravného opatření Úřadem podmíněno nedodržením postupu zadavatele stanoveného pro zadání veřejné zakázky, kdy tento postup současně podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad tedy konstatuje, že podmínka pro uložení nápravného opatření spočívající v existenci alespoň potenciálního vlivu na výběr nejvhodnější nabídky je v daném případě naplněna.
149. Na základě všech výše uvedených skutečností proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

V. K ULOŽENÍ NÁPRAVENÉHO OPATŘENÍ

150. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
151. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem, když v rozporu s § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušil zadávací řízení, aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat,

aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, je Úřad povinen v souladu s § 118 odst. 1 zákona uložit nápravné opatření.

152. Úřad dále uvádí, že při rozhodování podle § 118 odst. 1 zákona je povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy protiprávního stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Jelikož se zadavatel porušení zákona dopustil tím, že v rozporu se zákonem zrušil zadávací řízení, není možné uložit jiné nápravné opatření, které by nezákonný postup zadavatele mohlo lépe a účinněji zhojit, než nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí ze dne 8. 1. 2015 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Zadávací řízení se tak vrátí do fáze před přijetím rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
153. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
154. Pro úplnost Úřad uvádí, že nepřehlédl skutečnost, že doba plnění veřejné zakázky byla v zadávací dokumentaci stanovena na max. 240 dnů, přičemž zadavatel zahájil zadávací řízení v roce 2014 a zrušil jej v roce 2015. Lze tak mít za to, že toto rozhodnutí je vydáno v době, kdy by plnění veřejné zakázky, pakliže by bylo realizováno, bylo již patrně ukončeno, a tedy nynější potřeba zadavatele nemusí s ohledem na časový odstup rozhodnutí o věci odpovídat stavu při zahájení zadávacího řízení před více než čtyřmi a půl lety. Úřad poznamenává, že uložení nápravného opatření nevylučuje, aby zadavatel rozhodl o zrušení předmětného zadávacího řízení z jiného důvodu, pakliže takový zákonný důvod v současnosti shledá. Je ovšem nezbytné, aby zadavatel pečlivě zvážil, zda jsou skutečně naplněny všechny předpoklady pro zrušení zadávacího řízení předvídané příslušným ustanovením zákona, a aby zadavatel současně své případné nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení řádně odůvodnil.

VI. K ULOŽENÍ ÚHRADY NÁKLADŮ ŘÍZENÍ

155. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona také rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis, vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo soutěže o návrhu nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.
156. Vzhledem k tomu, že ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad zrušil konkrétní úkon zadavatele, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
157. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2015000089.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza
JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Ing. Mgr. Bc. Václav Holý, advokát, Petrská 1168/29, 110 00 Praha 1
2. JUDr. Robert Jehne, advokát, Jehne, Vodák a partneři, advokátní kancelář, Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy